KCS Metropolitan Washington

തൂലിക 2026

A KCSMW Publication

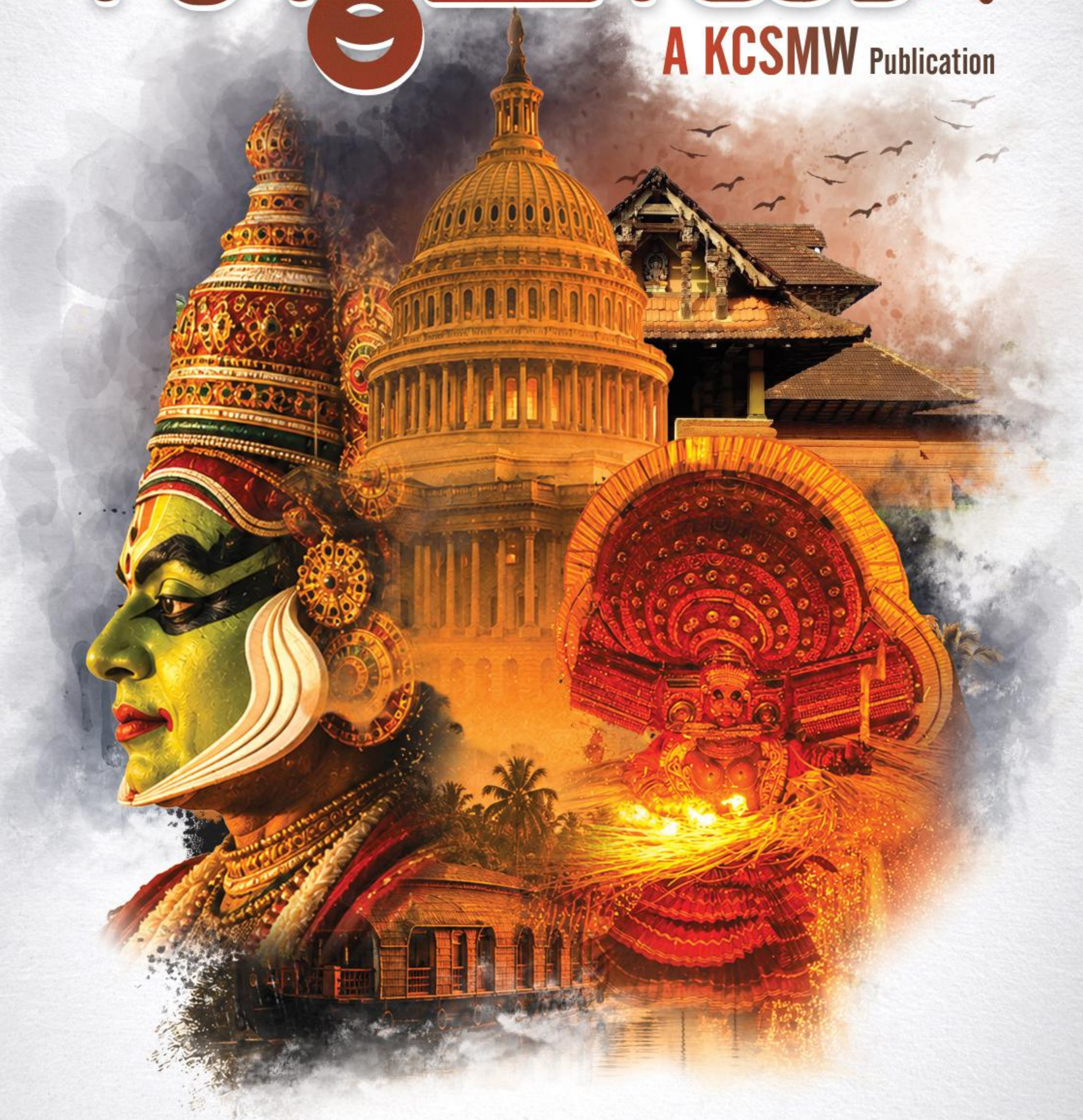

Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington

BOMBAY TANDOOR
bar | grille

Fine Dining Indian Restaurant

Modern Dining Experience in the Heart of Tysons

Lunch Buffet with Live Dosa Counter

11:30 AM – 3:00 PM

Dinner Service

5:00 PM – 10:00 PM

(Open - Tuesday to Sunday)

A Delicious Fusion of Indian & American Cuisine

Private Dining Room Available

Perfect for Events & Celebrations

Location

8603 Westwood Center Dr
Vienna, VA 22182

703-734-2202

www.bombaytandoor.com
info@bombaytandoor.com

Full-Service Catering for Any Occasion

Thank You!

We extend our heartfelt gratitude to the entire community for your unwavering support and encouragement. Your active participation and enthusiasm have been the driving force behind our success, enabling us to grow and achieve new heights together. We are incredibly fortunate to have such dedicated members who continuously inspire us to strive for excellence.

Thank You for the continued support!

Team KCSMW

Shelley Prabhakaran
President, KCSMW 2026

NO PANIC SPORTS

VOLLEYBALL, PICKLEBALL AND BADMINTON

No Panic Sports aims to provide a unique experience for its players and families. Our Volleyball programs focuses on high quality, intensive education and practice on the fundamentals of excellent volleyball play. We also offer volleyball, pickleball and badminton court rentals

WE OFFER

- Junior Development Program (9 to 15)
- Junior Elite Prep (10-15)
- Boys Team Styles (11-18)
- Hitting & Setting Progressions
- Adult Team Styles
- Adult CoEd Leagues
- Skills Clinics & Private Lessons
- Volleyball Court Rentals (3 courts)
- Pickleball Court Rentals (4 courts)
- Badminton Court Rentals (3 courts)

CONVINIENTLY LOCATED

- 10 mins from Centreville
- 15 mins from Chantilly
- 20 mins from South Riding
- 30 mins from Ashburn

CONTACT US NOW:

serve@nopanicvolleyball.com

703-457-4544

7410 Merritt Park Manassas, VA 20109

www.nopanicvolleyball.com

CONTENTS

KCSMW TEAM 1
MESSAGE FROM EDITORIAL TEAM 5
PRESIDENT'S MESSAGE Shelley Prabhakaran........ 7
MESSAGE FROM CHIEF MINISTER Sri.V. D. Satheesan........ 11
SECRETARY'S MESSAGE Lekha Nair........ 13
MESSAGE FROM TOURISM MINISTER Sri.P.C. Vishnunadh........ 15
MESSAGE FROM TRANSPORT MINISTER Sri.C.P.John........ 17
KCS COMMITTEE 2026........ 19
KCS WOMEN'S FORUM........ 25
KCS TOASTMASTER'S CLUB........ 29
KCS GAVEL CLUB 31
KCS WOMEN'S FORUM SAREE RUN........ 32
KALARI DINAM 33
KALARI TEACHERS........ 35
MALAYALA DINAM........ 37
KCS YOUTH CLUB 39
DESHANTHARANGAL Mohankumar Arumugham........ 43
KUZHAPPAMILLATHATHILE KUZHAPPAM Vasanth Nambiar........ 45
SOCCER FANATICS Madhav Deepak........ 47
MANJU THULLIKALKIDAYILE AVAL Nisha Krishnaraj........ 49
TUGGING HEART Kirthana Ginu Unnithan........ 51
ACROSS THE WORLD Sulekha Premnath........ 53
PILGRIMAGE Valsala B.Wariyar........ 55
AFGHAN MEMORIES Vijay Kumar........ 57
SAREETHUMB Dhanya Arun........ 63
KCS CARD GAMES 64
ANGANE NJAN AMERICAYIL EHTI Krish Murthy........ 65
NO STRANGER TO PRIDE Maya Murali........ 67
ORU VATHIL MARUVATHIL Valsala B.Wariyar........ 73
VERUTHEYULLA CHODYANGAL Prasad Nair........ 75
GLOBAL CONNECTIONS Pranav Deepak 77
BEHAVIOR ANALYSIS Vismaya Vasanth........ 79
SPRING Amaya Menavan........ 80
PARAYATHA MOZHIKAL Gopakumar Pillai........ 81
CHRITHRATHINU NALKIYA CHUMBANAM Parvathy Praveen........ 83
SECRET CABIN Aashirya........ 85
KERALA:Hidden birthplace of calculus Anagha Namboodiri........ 87
ORU THATVIKA AVALOKANAM Mary James........ 88
THE WITCH Aadya........ 93
GRADUATES 95

KCSMW
THOOLIKA
2026

Certainty Home Lending® NMLS 2611

NMLS# 484239

Dave Venugopal
SVP of Mortgage Lending
Mobile: 703.201.7402
dave.venugopal@certaintyhomelending.com
certaintyhomelending.com/DaveVenugopal
4501 North Fairfax Drive, Suite 603
Arlington, VA 22203

For licensing information, go to www.nmlsconsumeraccess.org | Equal Housing Lender

Message *from the* Editorial Team

Wishing you all a blessed and resilient Onam!

There are some seasons that arrive not merely on calendars, but in memory. For every Malayali, Onam is one such homecoming — carried in the fragrance of fresh jasmine, the rhythm of chenda melam, the colors of a carefully laid pookalam, and the laughter gathered around an Onasadya. Even thousands of miles away from Kerala, these traditions continue to bloom in our hearts, quietly stitching us back to where we began.

Life in Kerala and life in the United States often move to different rhythms. Kerala teaches us to pause — to savor evening rains, conversations over tea, temple festivals glowing through village streets, and the comfort of close-knit communities. In contrast, life in America moves with speed, ambition, schedules, and constant motion. Yet somewhere between these two worlds, we as Malayalis learn to create a bridge — carrying our roots into new landscapes without letting them fade.

Across distances and time zones, we recreate pieces of home: children learning Malayalam words between English conversations, families gathering for Onam celebrations after long workdays, traditional “kasavu” meeting contemporary lives, and ancient stories finding space in modern identities. What once belonged to a small green state along the Arabian Sea now travels across continents through memory, art, food, music, and community accepting ‘Deshaantharam’

This magazine is a reflection of that journey. It is the true reflection of the collective efforts and diverse talents that make up our vibrant community. It celebrates not only the beauty of Kerala’s traditions, but also the resilience of a diaspora that continues to preserve culture while embracing change. In these pages live stories across borders — stories of belonging, nostalgia, reinvention, and pride.

As we celebrate the spirit of Mahabali’s timeless kingdom — one built on equality, joy, and togetherness — may this Onam remind us that home is not defined only by geography, but by the traditions and connections we choose to keep alive.

Wishing everyone a joyful, peaceful, and prosperous Onam.

Happy Onam!

Editorial Team Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington

Vijayeta Vasanth

Ragi Unnithan

Shandhana Arun

Anish CK

Priya Ravindran

Worldwide Travel, Inc.
Global Travel Experts Since 1975
EVERYDAY LOW FARES, SALES & SPECIALS!
Peet Thaivalappil Executive Travel Consultant
• Custom Itinerary Planning
• Corporate Travel Solutions
• Group Tour Packages
• Vacation Rental Bookings
247
• Emergency 24/7 Support
• Travel Insurance Services
E-mail: peet@wwt-usa.com | Local: 202-659-6430 Ext: 111 | Direct: 202-355-9942

PROTECT YOUR FAMILY, BUILD YOUR FUTURE WITH
INDEXED UNIVERSAL LIFE (IUL).
SINTHU PILLAI
Certified Financial Professional
WHY IUL?
• Death Benefit Protection
• Tax-Advanced Cash Value Growth potential
• Downside Market Protection
BUILDING WEALTH:
• Indexed Growth Linked to Market Performance
• Flexible Premiums
• Access to Cash Value via Loans/Withdrawals
PEACE OF MIND:
• Secure Your Family's Legacy
• Flexible and Customizable Policies
WHY 401K ROLLOVER?
• Get up to 55% Rollover Bonus
• Guarantee a source of income for life
• Flexible income options to meet your changing needs
• Improved Control and Portability: Manage your retirement your way.
TERM INSURANCE
• Protect your family
• High Coverage
• Flexible Terms
• Low Premium
• Quick Claim Settlement
• Critical chronic & terminal rider
Let Sinthu Pillai
Help You Navigate Your Financial Journey & Estate Planning.
INFINITY GLS
GLS
FINANCIAL EMPOWERMENT
SINTHU PILLAI
781-552-9572
sinthu.gls@gmail.com

President's Message

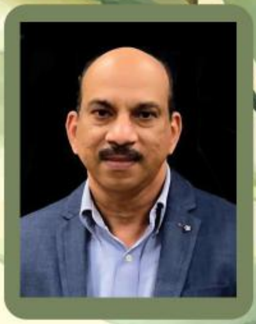

Dear KCS Family,

Onam, the largest harvest and cultural festival of Kerala, is celebrated proudly as our state's national festival. While its origins are deeply rooted in mythology, Onam beautifully transcends religious and social boundaries, bringing together people from all walks of life. The festival commemorates the annual homecoming of the legendary King Mahabali, whose reign is remembered as a golden era of equality, unity, prosperity, and truthfulness. Through ten days of vibrant traditions, festivities, and the grand Onasadya, Onam continues to inspire and unite Malayalees across the globe.

For those of us living away from Kerala, Onam holds an incredibly special place in our hearts. It evokes cherished memories of our homeland, our families, and the timeless values that connect us to our roots. It is a beautiful reminder to celebrate our rich cultural heritage while actively strengthening the bonds within our local community.

Our Mission and Community Impact

KCS is proud to be far more than just a cultural organization. As a registered 501(c)(3) non-profit, we remain deeply committed to serving our community through impactful charitable, educational, scientific, literary, public safety, and cultural initiatives. This dedication is clearly reflected in the diverse programs and activities we organize—all of which are made successful through your enthusiastic participation and dedicated volunteering.

We kicked off this year with a vital CPR and Fire Safety Training program, organized by our Women's Forum in collaboration with the Montgomery County Fire and Rescue Department. The community's active involvement in this event was invaluable, reinforcing our ongoing commitment to public safety and lifesaving education. In February, the Women's Forum also hosted Snehasangeetham as part of their annual charity dinner. This event brought our families together for a memorable, lively night filled with live music, engaging games, and delicious homemade food. Moreover, your generous contributions to the Snehalayam project continue to make a meaningful, life-altering difference for less fortunate individuals and families back home in Kerala. Looking ahead, the Women's Forum is eager to provide updates on the Snehalayam project and share details about the upcoming 5K Saree Run at our Onam Vibes '26 event.

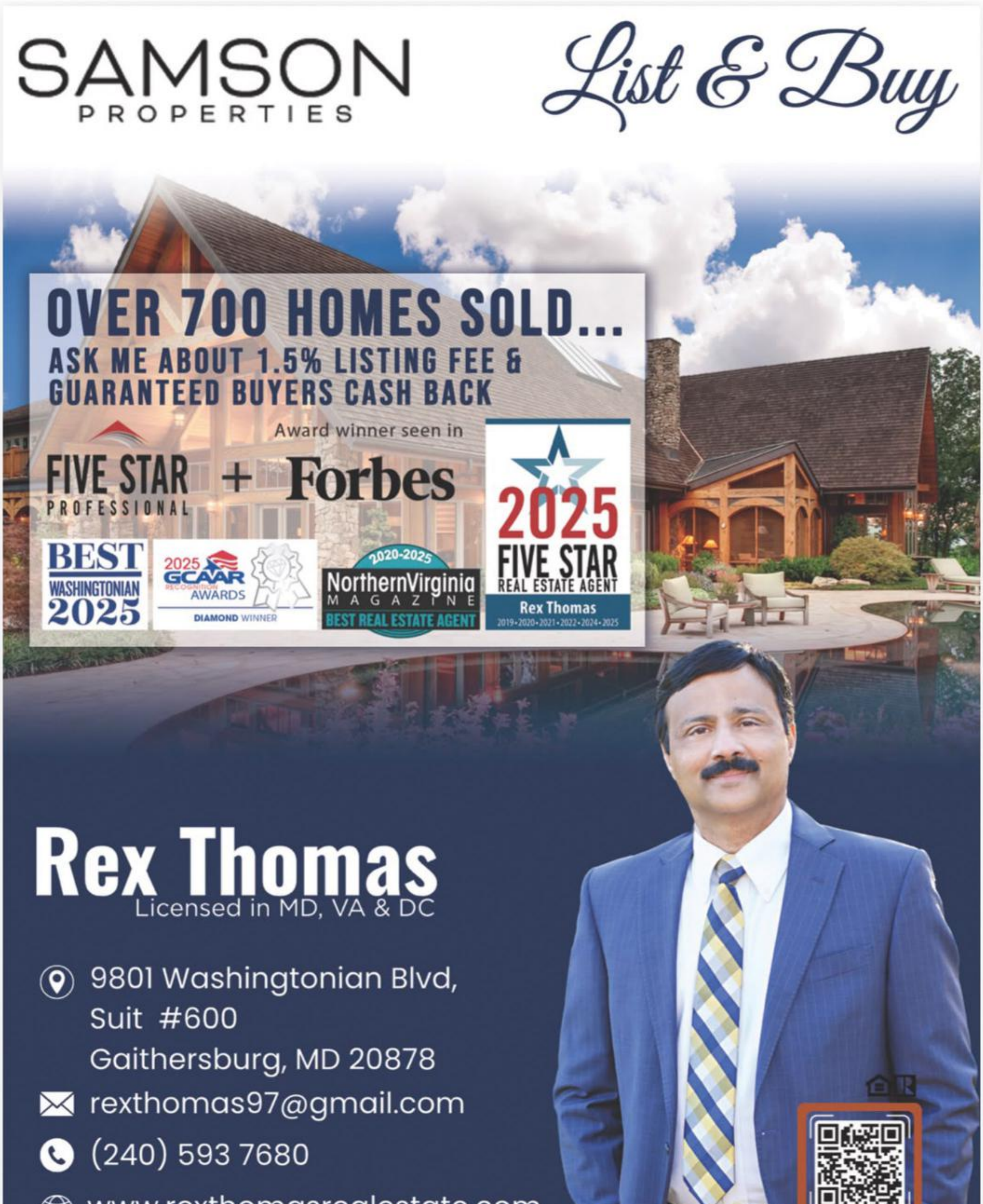
SAMSON
PROPERTIES
List & Buy
OVER 700 HOMES SOLD...
ASK ME ABOUT 1.5% LISTING FEE &
GUARANTEED BUYERS CASH BACK
Award winner seen in
FIVE STAR PROFESSIONAL
+ Forbes
BEST WASHINGTONIAN 2025
2025 GCAAR RECOGNITION AWARDS
DIAMOND WINNER
2020-2025
NorthernVirginia MAGAZINE
BEST REAL ESTATE AGENT
2025
FIVE STAR
REAL ESTATE AGENT
Rex Thomas
2019•2020•2021•2022•2024•2025
Rex Thomas
Licensed in MD, VA & DC
9801 Washingtonian Blvd,
Suit #600
Gaithersburg, MD 20878
rexthomas97@gmail.com
(240) 593 7680
www.rexthomasrealestate.com

Empowering Our Youth

Our youth programs continue to be a source of immense pride. The eTalent Season 8 team received around 300 impressive, creative submissions for various competitions running from March through April. The team flawlessly coordinated live performances from our winners during the awards distribution on STEAM Day over Spring Break. I was, and continue to be, absolutely amazed by our young talents. Our future artists, leaders, and innovators truly shone at STEAM Day—presenting their projects, speaking confidently to the judges, and showcasing the fascinating world of robotics. That same evening graciously shifted our hearts and filled them with pride during Kalari Dinam. Children from ages 4 to 18 showcased their Malayalam fluency—some even better than adults, I must say! I am incredibly grateful to our Kalari teachers for volunteering their time each week throughout the school year to keep our language alive.

A Season of Reflection and Vibrancy

Onam is a perfect time for reflection. It gives us an opportunity to look back at the first half of the year and pivot our priorities, if needed, to include gratitude and live with purpose for the remainder of the year.

To keep our community active and engaged, our Sports team has organized numerous events, including a card game tournament alongside thrilling pickleball and volleyball competitions. They are currently busy planning box cricket, soccer, badminton, and other activities to keep us physically and mentally active. Remember to sign up so you don't miss your chance to participate in these highly engaging and fun competitions.

Meanwhile, our Entertainment team brought magic to the stage in May with Summer Dreams, where even the audience dressed in a stylish Green, Black, and Gold theme. I am now looking forward to experiencing the "Rhythm of 14 Districts" at Onam Vibes.

Strength in Unity

Every single committee—Technology, Hospitality, PR, Decor, Membership, and Advisory- acts as a vital pillar of strength. Together, they execute our events successfully while building a sense of camaraderie like nowhere else. It is only with the unwavering support of this incredible team that I humbly and proudly continue to wear the hat of President.

The success of KCSMW is built upon the dedicated support of our members, sponsors, volunteers, and the broader Malayalee community throughout the DMV area. I sincerely thank each and every one of you for your continued encouragement, participation, and dedication. I also want to express my deepest appreciation to our committee members, advisory board members, subcommittee members, former leaders, and volunteers. Your selfless service, hard work, and commitment form the foundation of every successful KCS event and initiative.

As we celebrate this joyous season of Onam, let us renew our commitment to unity, compassion, and community service. May this festival bring happiness, peace, prosperity, and good health to you and your loved ones.

എല്ലാവർക്കും എന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ!

Shelley A Prabhakaran,
President, KCSMW

Kerala Cultural Society
of Metropolitan Washington
Best Wishes
Salil Sankaran
President, Ampcus Inc
AMPCUS
collaboration redefined
Scan to visit
www.ampcus.com
SPONSOR
a Muthukuda!!
WASHINGTON

Message from Chiefminister

V.D. SATHEESAN
CHIEF MINISTER
KERALAM

20.07.2026

MESSAGE

I am delighted to know that the Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington (KCSMW) is celebrating Onam and bringing out its Annual Souvenir. I extend my warm greetings and best wishes to the office bearers, members and the entire Malayali community associated with this organisation.

Onam is a festival that celebrates our enduring values of harmony, equality, empathy and togetherness. For Malayalis living across the world, it is also a cherished occasion to reconnect with Keralam's rich cultural heritage and pass on its timeless traditions to future generations.

It is heartening to note that, since its inception in 1984, KCSMW has been actively promoting Keralam's cultural legacy and fostering community service and social engagement among Malayalis in the Washington metropolitan region. Such dedicated efforts make a meaningful contribution to strengthening the relationship between Keralam and its diaspora..

May this year's Onam bring happiness, prosperity and good health to all. I wish the Onam celebrations and the publication of the Annual Souvenir every success.

V.D. SATHEESAN

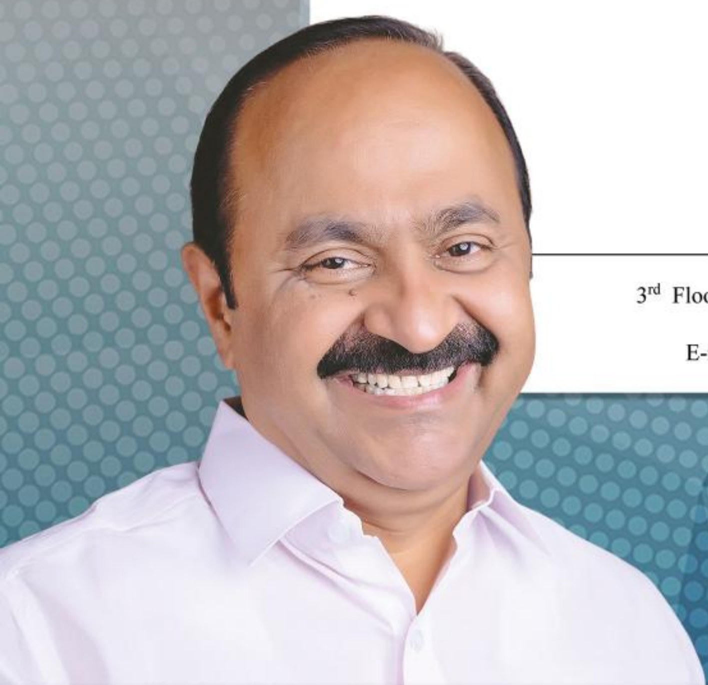

3rd Floor, North Block, Government Secretariat
Thiruvananthapuram 695 001
E-mail : chiefminister@kerala.gov.in

CENTER FOR SOCIAL CHANGE

Serving the Community Since 1993

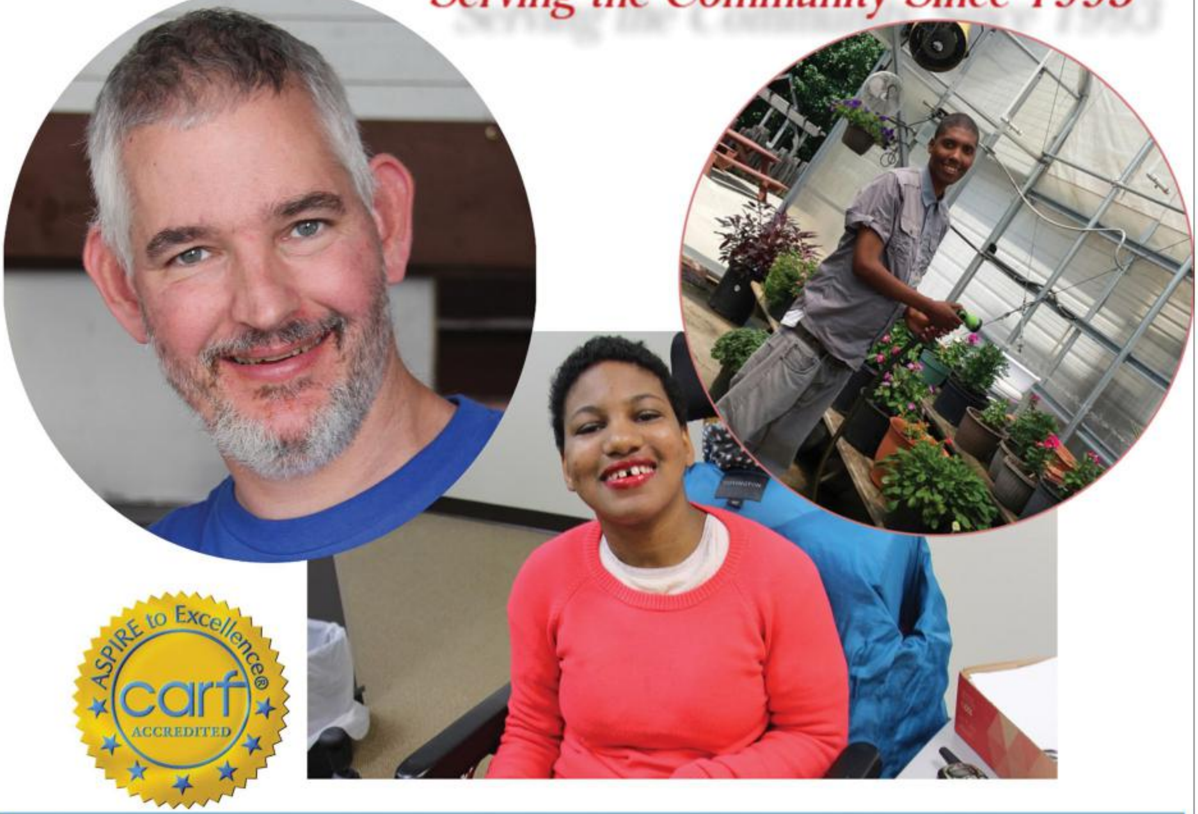

Independence Freedom Choice

For Individuals with intellectual and Developmental Disabilities

Our CARF international accredited programs include: Vocational / Supported Employment; Supported Living ; Community Integration; Community Living for Children & Adults

Learn how you can volunteer or make a donation
Visit us online at : www.centerforsocialchange.org
6600 Amberton Dr, Elkridge 21075 Maryland
410-579-6789 or 1-800-269-0383 toll free

Message from Secretary

വീണ്ടും ഒരു ഓണക്കാലം. വിദേശ മണ്ണിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ വരികൾ എഴുതുമ്പോൾ മനസ്സ് അറിയാതെ പഴയ കാലത്തേക്ക് പറന്നുപോകുന്നു.

ചെറുപ്പത്തിൽ ഓണം എന്നാൽ പത്തു ദിവസത്തെ കാത്തിരിപ്പായിരുന്നു. അത്തം മുതൽ തിരുവോണം വരെ, ഓരോ പുലരിയും ഒരു ആഘോഷമായിരുന്നു. അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് പൂക്കൾ പെറുക്കാൻ ഓടുമ്പോൾ, അച്ഛൻ അരികിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും - എന്റെ വിശ്വസ്ത സഹായിയായി. അത്തപ്പൂ ഒരുക്കുന്നത് ഞാൻ ആയിരുന്നെങ്കിലും ആ നിമിഷങ്ങളെ ഓർമ്മകളിലെ പൂന്തോട്ടമാക്കി മാറ്റിയത് അച്ഛന്റെ കൂടെയിരിക്കലായിരുന്നു. ആ ശാന്തമായ പ്രഭാതങ്ങൾ, ആ ചിരി, ആ ഊഷ്മളത - ഇന്നും ഹൃദയത്തിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു.

അമ്മൂമ്മയുടെയും അമ്മയുടെയും അപ്പച്ചിമാരുടെയും കൈകളിൽ പിറന്ന ഓണസദ്യയുടെ മണം ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. ആ ഊണുമേശ ചുറ്റും ഒന്നിച്ചിരുന്ന പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ മുഖങ്ങൾ- ഓരോ ഓണവും ആ ഓർമ്മകളെ വീണ്ടും ജീവനോടെ കൊണ്ടുവരുന്നു.

ഓണം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ഈ ഒരു സത്യമാണ് - ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷങ്ങൾ വലിയ കാര്യങ്ങളിലല്ല, ഒരു പൂക്കളത്തിനു ചുറ്റും, ഒരു സദ്യ ഒരുക്കുന്ന തിരക്കിൽ, പ്രിയപ്പെട്ടവരോടൊപ്പം ചെലവഴിച്ച ആ ചെറിയ നിമിഷങ്ങളിലാണ് എന്ന്.

ഇന്ന് നാം ഒരു വിദേശ നാട്ടിൽ ജീവിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ മണവും മഴയും തണലും ഇവിടെ ഇല്ലെന്ന് തോന്നാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ, നമ്മുടെ വീടുകളിൽ, നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ - കേരളം ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു. ഏറ്റവും സന്തോഷം തരുന്ന കാര്യം, നമ്മുടെ അടുത്ത തലമുറ ഈ യാത്രയിൽ നമ്മോടൊപ്പം ഉണ്ട് എന്നതാണ്. മലയാളം ക്ലാസ്സിൽ ഉത്സാഹത്തോടെ പഠിക്കുന്ന നമ്മുടെ കുട്ടികളെ കാണുമ്പോൾ ഹൃദയം നിറഞ്ഞുപോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട് - കേരളത്തിൽ വളർന്ന നമ്മേക്കാൾ ആഴത്തിൽ കേരളത്തെ അറിയുന്നത് ഇവിടെ ജനിച്ചു വളർന്ന ഈ കുട്ടികളാണ് എന്ന്! ഓണവും വിഷുവും ഈദും ക്രിസ്തുമസും ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ, കഥകളിയും മോഹിനിയാട്ടവും അഭ്യസിക്കുമ്പോൾ, മലയാളത്തിലെ ആദ്യ വരികൾ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ - ആ കണ്ണുകളിൽ തെളിയുന്ന വെളിച്ചം കണ്ടാൽ നമ്മുടെ ഈ പ്രവാസ ജീവിതം സാർത്ഥകമായി എന്ന് തോന്നും.

ഈ വർഷം KCS കൂടുതൽ ഊർജ്ജത്തോടും ഐക്യത്തോടും കൂടി മുന്നേറിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ പരിപാടിയും, ഓരോ കൂടിച്ചേരലും, ഓരോ ചിരിയും - ഇതെല്ലാം ഒരു കുടുംബം എന്ന നിലയിൽ നാം ഒരുമിച്ച് കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ കേരളത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്.

നമ്മുടെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും -ഒരു ഊഷ്മളമായ ഓണാശംസകൾ!

സ്നേഹത്തോടെ,
ലേഖ നായർ
സെക്രട്ടറി

Catering
Services available
Delicious Kerala Cuisine
Authentic Kerala Taste
Fresh Ingredients
Perfect for Any Occasion
Hygienic & Quality Service
Contact: Mathew Paul
Phone: 202 340 9223
www.mpaulservices.com

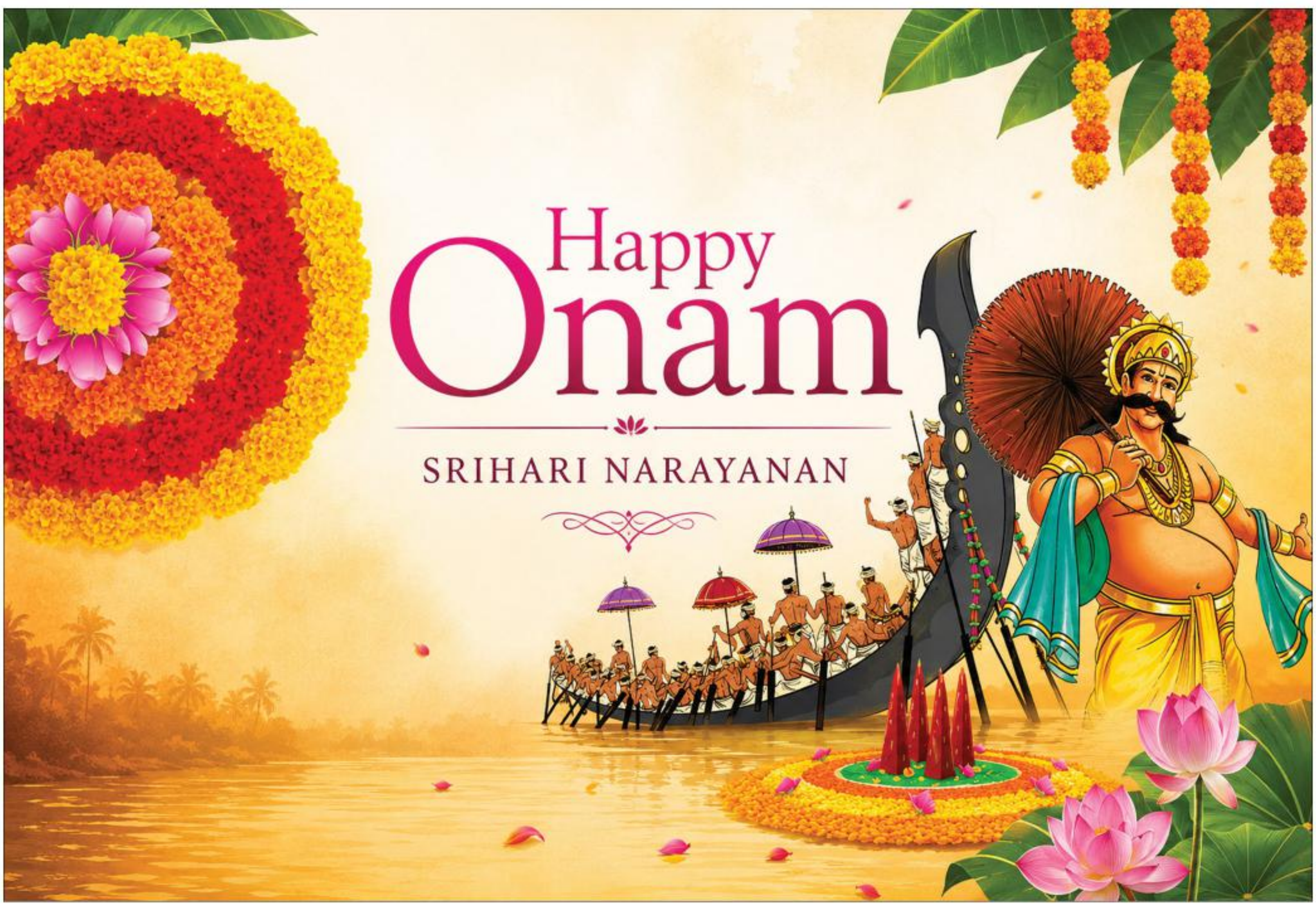
Happy
Onam
SRIHARI NARAYANAN

Message from Minister For Tourism&Culture

P. C. VISHNUNADH
MINISTER FOR TOURISM & CULTURE

Room No. 601, 6th Floor
Annexe-II
Government Secretariat
Thiruvananthapuram-695 001
Phone : 0471-2517152

Date ....

23.07.2026

Onam Greetings

Dear Friends,

Across oceans and continents, Onam continues to bloom wherever a Malayalee heart cherishes the memories of home. It is a celebration that reminds us that our roots grow deeper when they are nourished with love, unity, and shared traditions.

I congratulate the Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington for preserving Kerala's rich cultural heritage while creating meaningful cultural exchanges that bring people, traditions, and communities closer together. Such initiatives strengthen not only our bond with Kerala but also build lasting bridges of friendship and understanding across cultures.

May the spirit of Onam fill your hearts with joy, your homes with prosperity, and your lives with peace.

Happy Onam!

P. C. Vishnunadh
Minister for Tourism & Culture
Government of Kerala, India

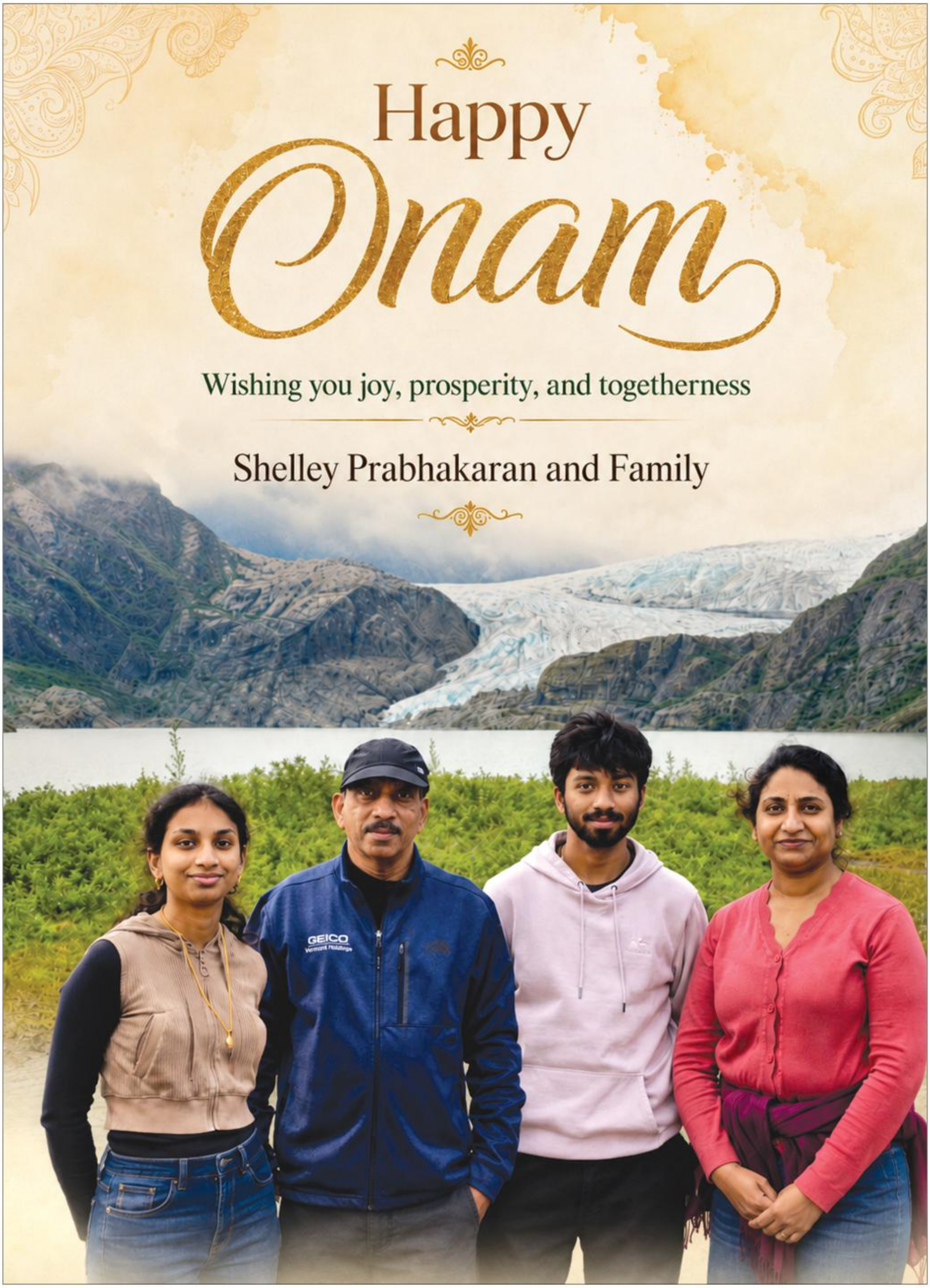
Happy
Onam
Wishing you joy, prosperity, and togetherness
Shelley Prabhakaran and Family

Message from

Transport Minister of Kerala

സി.പി. ജോൺ
ഗതാഗത വകുപ്പ് മന്ത്രി

ഗതാഗത വകുപ്പ് മന്ത്രിയുടെ ഓഫീസ്,
റൂം നമ്പർ: 388, മൂന്നാം നില,
മെയിൻ ബ്ലോക്ക്, സെക്രട്ടേറിയറ്റ്
തിരുവനന്തപുരം
E-mail: mintransport@kerala.gov.in
Ph: 0471-2327668
തീയതി: 30.06.2026

സന്ദേശം

കേരള കൾച്ചറൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് മെട്രോപൊളിറ്റൻ വാഷിംഗ്ടണിന്റെ (KCSMW) വാർഷിക സ്മരണികയായ '**തൂലിക**' പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, സംഘാടകരായ ഭാരവാഹികൾക്കും അംഗങ്ങൾക്കും എന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ അഭിനന്ദനങ്ങളും ആശംസകളും നേരുന്നു.

1984 മുതൽ അമേരിക്കൻ മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, പുതുതലമുറയ്ക്ക് നമ്മുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും പകർന്നു നൽകുന്നതിനും, ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും, യുവജന ശാക്തീകരണത്തിനും, സാമൂഹിക ഐക്യത്തിനുമായി കെ.സി.എസ്.എം.ഡബ്ല്യു. നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രശംസനീയമാണ്. പ്രവാസി മലയാളി സമൂഹത്തെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്നതിലും, കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം പുതിയ തലമുറയിലേക്ക് കൈമാറുന്നതിലും ഈ സംഘടന വഹിക്കുന്ന പങ്ക് ഏറെ വിലപ്പെട്ടതാണ്.

പ്രത്യേകിച്ച്, മലയാളം മിഷൻ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി കെ.സി.എസ്.എം.ഡബ്ല്യു.- കളരി മലയാളം മിഷൻ ഡി.എം.വി. ചാപ്റ്റർ വർഷങ്ങളായി നടത്തുന്ന മാതൃഭാഷാ പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് നേരിട്ടുള്ള അറിവ്. പ്രവാസി കുട്ടികളിൽ മലയാള ഭാഷയോടുള്ള താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മലയാളത്തിലുള്ള പ്രാവീണ്യം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിനുമായി അധ്യാപകരായി നിസ്വാർത്ഥ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കെ.സി.എസ്.എം.ഡബ്ല്യു. അംഗങ്ങളെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അവരുടെ ഈ സേവനം മാതൃഭാഷയെയും മലയാളി സ്വത്വത്തെയും വരും തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്നു നൽകുന്ന മഹത്തായ ദൗത്യമാണ്.

പ്രവാസി സമൂഹത്തിന്റെ കലാ-സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾക്കും ചിന്തകൾക്കും വേദിയാകുന്ന 'തൂലിക' കൂടുതൽ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കട്ടെയെന്നും, കേരള കൾച്ചറൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് മെട്രോപൊളിറ്റൻ വാഷിംഗ്ടൺ ഇനിയും നിരവധി മികച്ച സംരംഭങ്ങളിലൂടെ മാതൃകാപരമായ സേവനങ്ങൾ തുടരട്ടെയെന്നും ആത്മാർത്ഥമായി ആശംസിക്കുന്നു

സി. പി. ജോൺ
ഗതാഗത വകുപ്പ് മന്ത്രി
കേരള സർക്കാർ

HARMONY
REALTY LLC
Turning Properties into Possibilities.
YOUR TRUSTED REAL ESTATE PARTNER
BUY
Find the right property for your needs and budget.
SELL
Strategic marketing to get you the best price, faster.
RENT
Matching the right tenants with the right properties.
MANAGE
Professional property management for peace of mind.
RENOVATE
Enhance value with smart renovations before listing.
OVER 10 YEARS OF REAL ESTATE EXCELLENCE
Built on Trust. Driven by Results.
LICENSED IN
MARYLAND | VIRGINIA | WASHINGTON DC
Local Expertise. Regional Reach. Exceptional Results.
SMART INVESTMENTS. STRONGER RETURNS.
I help investors build wealth through the right residential and commercial properties that generate maximum returns and long-term value.
LET'S TALK!
Call me today to explore all available options and build your real estate portfolio.
Mohankumar Arumugham
Broker / Owner
HARMONY REALTY LLC
25467 Bright Court, Aldie, VA 20105
202-203-0668
harmonyva@yahoo.com
EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

ONAM
ASHAMSAKAL
Anil, Lekha & Arjun

2026 KCS Committee

Office Bearers

Shelly Prabhakaran
President

Rajeesh Malayath
Vice President

Lekha Nair
Secretary

Arunkumar Ramakrishnan
Joint Secretary

Bixa Kurien Kanneth
Treasurer

Sindhu Elakkara
Joint Treasurer

Thomas Mathew
President Elect – 2027

Anish Senan
Ex-Officio

KCSMW

2026 COMMITTEE

Abhishek Suresh
Social Service

Sreekanth Saseendran
Entertainment

Anila Viswambharan
Entertainment/ETalent

Anish CK
Hospitality/Editorial

Archana Sandeep
STEAM

Bindu Rajeev
Women's Forum

Deepa Puthika Adhikarimadam
Entertainment/ETalent

Girish Padmanabhan
Technology

Kichu Sasidharan
Hospitality

Krishna Chandran
Sports

Mahesh Panicker
Technology

Manjula Das
STEAM

Mathew Paul
Sponsorship

Megha Thomas
Sports

Namitha Madhavankutty
PR

Pradeesh Sharma
Membership

KCSMW

2026 COMMITTEE

Ragi Unnithan
Editorial

Rasin Moolakandy
Sports

Remya Radhakrishnan
E Talent

Reshma Palakkal
PR

Sabarish Sathasivan
Sports

Sajeesh Naniyil
Hospitality

Sarath Sunny
Technology

Sujith Kumar
Entertainment

Suresh Nair
Technology

Vijayeta Vasanth
Editorial

Vinod G Nair
Hospitality

Zarina Shameer
Decor

Vrinda Vijayalakshmi
Women's Forum

KCSMW 2026 SUB COMMITTEE

Anil Kumar
Technology

Anumol Abraham
Sports

Asha Ganga Potti
Social Service

Baiju Achari
STEAM, 5K Run, Kalari

Greeshma Rajan
Entertainment

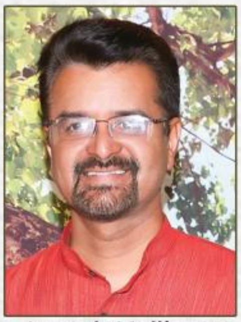

Jayesh Velliyatt
Hridayaragam

Jibin Vijayan
Sports

Lekshmi Pillai
Youth Team Mentor

Priya Ravindran
Editorial

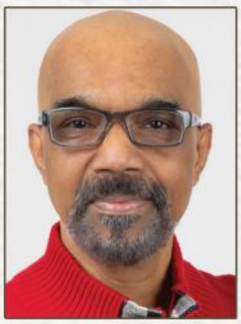

Prasad Nair
Editorial

Rakesh Sahadevan
Decor

Rakhi Nair
PR

Reshma Suraj
Social Service

Shandhana Arun Menavan
Editorial

Tina Ciby
Kalari & Cultural

Sowmya Sreekumar
Decor

Advisory Board

Anil Chandran

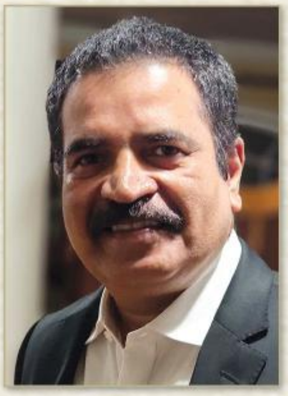

Anil Nair

Arun Surendranath

Beena Tomy

Manjusha Sreeram Manalel

Sandeep Panicker

Suresh Panikaruveedu

Suresh Raj

Zeba Neveed

Kerala Cultural Society
of Metropolitan Washington

MindPetal

OUR STORY.

MindPetal was founded in 2006 to help federal leaders address complex technical challenges and build a smarter government. Since then, we've delivered innovative solutions for customers at more than a dozen federal agencies. Today, our team of 150 plus experts are focused on helping our clients create smart, secure digital, data and AI solutions that address today's challenges while preparing for what's next. MindPetal and its CEO Sony George have been active supporters of KCSMW.

Digital, Data and Smart AI solutions that are built for the future of government.

We believe in the power of smart solutions to transform systems, increase efficiencies, and deliver for citizens. Energy, agility, and expertise are hard coded into everything we do.

AI/ML Solutions

We help government leaders use AI to implement advanced data analysis, automation, and predictive capabilities to improve citizen services, save time and money, and protect our most valuable assets.

Digital Transformation

We build and integrate tools that improve citizen services by digitizing processes, increasing collaboration, and enabling data-driven decision making at every level of government.

Data & Analytics

We collect, order, analyze and visualize your agency's data to identify trends, improve service delivery, and provide valuable insights to staff, leaders and citizens.

Scan to visit
www.mindpetal.com

AI Solutions for a Modern Government

In the age of AI, federal leaders need innovative partners they can trust. We deliver smart digital, data and AI solutions that move your mission forward.

KCS WOMEN'S FORUM

KCS Women's Forum (KCSWF) has grown into a strong force for service and compassion, driven entirely by the dedication of its volunteers. Through numerous charitable initiatives, the Forum has positively impacted the lives of underprivileged individuals and families both in the United States and Kerala.

One of KCSWF's most significant endeavors is the Snehalayam Project, through which the Forum builds homes for deserving families in Kerala. What began as a commitment to construct one home annually has now expanded to two homes each year, thanks to the continued generosity of our community. We are proud to share that KCSWF is currently working on its 17th Snehalayam home, providing hope, security, and dignity to another family. The Forum is also contributing toward the construction of an orphanage in Kerala, further extending its mission of care and support. These achievements would not have been possible without the unwavering support of our donors, volunteers, and well-wishers.

The year 2026 began with a CPR Training Program conducted in collaboration with the Montgomery County Fire & Rescue Service, equipping community members with valuable life-saving skills. This was followed by Sneha Sangeetham – Family Night & Charity Dinner, which brought families and friends together for an evening of music, fellowship, and generosity. Dedicated to supporting the Snehalayam mission, the event celebrated compassion, cultural heritage, and the spirit of togetherness within our Malayalam community.

Looking ahead, KCSWF plans to conclude the year with two impactful initiatives: a 5K Run and a Pothichor Drive, continuing its commitment to community service and social responsibility.

The success of KCS Women's Forum is built on the passion, dedication, and selfless efforts of its volunteers. We warmly welcome anyone interested in supporting our mission or participating in our activities.

For more information, please contact
womensforum@kcsmw.org and join us in making a lasting difference.

CPR Training & Fire Safety

EXIT
EXIT

SEVEN CORNERS MEDICAL CENTER
AESTHETICS & WELLNESS

For over 25 years, Seven Corners Medical Center has been a trusted destination for patient-centered, compassionate, and evidence-based primary care in Falls Church, Virginia.

We now offer weight loss, aesthetics and intimate wellness for holistic well-being through our aesthetics division. Our concierge-level services led by **Dr. Anu George, MD,** and her team offers custom treatment plans based on your goals after a review of your health history.

CARE THAT CELEBRATES YOU

Science. Beauty. Confidence.

All in One Place.

We provide various solutions to your aesthetic needs using **FDA** cleared devices such as **EmpowerRF, ApexRF, FormaV, Morpheus8, Vtone** and **Clarity II Lutronic Laser**

LONGEVITY WELLNESS

Men: Testosterone pellets, Apex RF treatment, PRP injections to improve quality of life
Women: Treat weak pelvic floor dysfunction symptoms

LASER

- Lighten underarms
- Face/Body hair removal
- Remove skin tags, warts
- Reduce hyperpigmentation
- Toe-nail fungus, athlete's foot

MICRONEEDLING

- Hair restoration
- Anti-ageing, acne treatment
- Improve stretch marks & scars

BODY SCULPTING

- Tighten skin
- Morpheus
- Cellulite reduction
- Contour/tone body
- Reduce wrinkles, fine lines

BOTOX® & FILLERS

- Fillers
- Wrinkles, crow's feet

FOLLOW US:
Facebook: https://shorturl.at/h77cp
Instagram: instagram.com/sevencornersaesthetics/
Website: sevencornersaesthetics.com

CONTACT US:
Phone: (703) 349 7882; (703) 237 7900
Email: admin@sevencornersmedical.com
6045 Arlington Blvd, Falls Church, VA 22044

YOUR JOURNEY TO CONFIDENCE & WELL-BEING STARTS HERE.

BUYING. SELLING. INVESTING. MANAGING.

WE TURN YOUR REAL ESTATE GOALS *Into Real Results!*

OVER 10 YEARS OF REAL ESTATE EXPERIENCE

EXPERIENCE. INTEGRITY. RESULTS.

HELPING FAMILIES, INVESTORS & BUSINESSES
BUILD WEALTH & CREATE FUTURES

BUY — Find the right property that fits your needs and budget.

SELL — Smart strategies to get the best price in the shortest time.

RENT — Connecting quality tenants with the right properties.

MANAGE — Professional property management for peace of mind and maximum returns.

RENOVATE — Enhance value with smart renovations before listing.

INVEST — Helping investors build wealth with the right real estate investments.

"Whether you are buying your first home, upgrading, downsizing, or investing, **I am here to guide you** every step of the way."

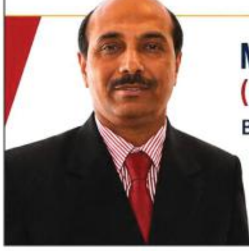

MOHANKUMAR ARUMUGHAM (KUMAR)
Broker
MM INFINITY REALTY LLC
Licensed in Maryland • Virginia • Washington DC

9911 Georgia Avenue
Silver Spring, MD 20902
301-593-1983 (Office)
202-203-0668 (Cell)
mminfinityrealty@gmail.com

MM INFINITY REALTY LLC
Infinite Possibilities. One Trusted Partner.

KCS Bilingual Toastmaster's Club - 2026

You can have all the brainpower in the world-1

"You can have all the brainpower in the world, but you have to be able to transmit it. And the transmission is communication"- *Warren Buffet (Fortune)*

Shy and awkward as a youngster, Warren Buffet had a great fear of public speaking. But he pushed himself beyond his comfort zone and overcame that fear. The results were magical. Today he is one of the strongest proponents of improving communication skills to unlock your potential.

This is the belief that drives the KCS Bilingual Toastmaster's Club- now in its fifth year. The club's mission is to provide a structured and inclusive space for personal growth and the development of leadership and public speaking skills, in both Malayalam and English. The club is affiliated with Toastmaster's International, a global non-profit with the tag line "Where leaders are made". But what makes this club unique, is its promotion of public speaking in both Malayalam and English. This makes it more accessible to the Malayalee community, enabling opportunities to keep in touch with the native language while practicing effective communication in the global lingua franca, English.

"Communication works for those who work at it" - John Powell

The motivation and the drive to improve oneself comes from within. But Toastmaster's provides the structure to support your journey. There is an organized structure known as the Pathways, within which members practice giving speeches. Members can choose from 6 different pathways based on the particular suite of skills they wish to develop ranging from Dynamic Leadership to Persuasive influence. The continuous rhythm of planning and presenting speeches within this structure, helps members gain valuable skills in speech craft as well as the ability to automatically organize one's thoughts. This ability to think on one's feet and respond meaningfully in various situations is a critical skill, invaluable in the workplace.

Biweekly meetings held virtually, follow a structured format where a Toastmaster of the Day, leads members through a prepared speech round, an impromptu speaking or Table Topics round and finally the Evaluation section of the meeting, where speakers receive feedback for improvement. Formed during the virtual times of COVID, the Club has maintained its digital format to accommodate members from both Virginia and Maryland in the Greater DC region.

"Great communication begins with connection."- Oprah Winfrey

But this year, KCS Biligual Toastmaster's held its first quarterly in-person meeting, on 21 Feb 2026 at the McLean Governmental Center. It was marked by strong participation and inspiring speeches, which reinforced the spirit of learning and camaraderie among its members. The prepared speech segment featured three accomplished speakers : Manjula Das delivered a confident and flawless Ice Breaker speech, introducing herself and her journey to fellow members. Joseph Zachariah followed with a thought-provoking presentation on the importance of long-term care planning, offering valuable insights for future preparedness. Distinguished Toastmaster Krish Murti captivated the audience by skillfully blending humor with meaningful reflections, demonstrating the art of impactful public speaking.

This was followed by an educational module on speech craft by Sunita Warrier, who presented a practical formula for crafting effective speeches - ASSSEMBLE: the key elements of a successful speech: A–Audience, S-Story, S-Structure, S-Start, E-Engage, M-Maintain interest, B-Brevity, L-Language, and E-Ending. Rubeena Vincent headed the impromptu module as the Table Topics Master of the day and challenged speakers to think on their feet and share diverse perspectives. Praseetha Vazhuthacad won the Best Speaker award for Table Topics. After a fun tea break, kindly provided by Beena Bhaskaran, the meeting concluded with an evaluation round conducted by Simi Anish.

"Leadership is a way of thinking, a way of acting and most importantly, a way of communicating."- Simon Sinek

But Toastmaster's is so much more than public speaking. Every meeting presents opportunities to practice leadership skills as well, organizing and conducting meetings as well as giving effective feedback. Members also gain access to the broader Toastmaster community. There are annual competitions to encourage and spur members on- International Public speaking contest, Evaluation and Table Topics contests. Club members can take on leadership roles in helping to organize these contests.

This year, our members actively contributed beyond the Club as well. Our Club Mentor, Distinguished Toastmaster Krish Murti,conducted a valuable session on Audience Engagement for students taking the AP Seminar class at Poolesville High School. He also participated and won the Area 54 International Speech contest. Praseetha Vazhuthacad represented the club and gave a scintillating performance at the World Malayalam Toastmaster's Evaluation contests held in June 2026. Rubeena Vincent volunteered to give the test speech used for the Division C Evaluation contest rounds and Sunita Warrier served as a judge at the Division C International Speech Contests. Their service and participation exemplifies the spirit of leadership, learning and giving back, that defines our Club.

As KCS Bilingual Toastmasters Club concludes its 90th meeting, we celebrate not just a milestone, but a journey of growth, connection, and achievement. Together, we continue to nurture talent, build confidence, and shape tomorrow's leaders. Join us and discover a supportive community where every voice matters and every member has the opportunity to shine. Join us and let your voice be part of our next chapter.

KCS Gavel Club

The KCSMW Toastmasters Gavel Club provides youth with opportunities to strengthen communication, leadership, and public speaking skills through structured monthly meetings and consistent practice. Throughout the year, members have participated in activities focused on both prepared and impromptu speaking while gaining leadership experience in a collaborative setting.

Monthly meetings typically include multiple prepared speeches, Table Topics sessions, evaluations, and rotating meeting roles. These activities allow Gaveliers to develop organization, presentation, and facilitation skills while building confidence in different speaking situations.

Progress among members has been evident in areas such as speech organization, vocal delivery, audience engagement, and impromptu speaking. Through regular participation and constructive feedback, Gaveliers have demonstrated continued growth over time.

The club's emphasis on practice, evaluation, and reflection has contributed to the development of communication skills that extend beyond public speaking and into leadership and everyday interactions.

KCS Women's Forum Saree Run

5K Run To Support Breast Cancer Awareness

The KCS Women's Forum Saree Run was held on October 5th at the scenic Oatlands Historic House and Gardens in Leesburg, VA. This was the first-ever Saree Run organized by KCS, and it turned out to be a vibrant celebration of health, heritage, and community spirit.

With over 180 registrations, including men, women, and kids, the event brought together people of all ages to walk, jog, or run for a meaningful cause — raising awareness for breast cancer. Families and friends joined with enthusiasm, enjoying a morning of fitness, fun, and togetherness along the 5K route.

The morning began with an energizing warm-up session, followed by the run that blended fitness with festivity. From first-time runners to seasoned athletes, everyone participated with smiles and energy, proving that fitness has no dress code and unity looks best in every shade of pink.

The event concluded with medals, refreshments, and a shared sense of pride among participants. It wasn't just about crossing the finish line — it was about celebrating resilience, camaraderie, and the power of community.

KCSMW കളരിദിനം

2025-2026 അധ്യയന വർഷത്തിലെ കളരിദിനാഘോഷം റെസ്റ്റൺ, വെർജീനിയയിലെ ടെറാസെറ്റ് എലിമെന്ററി സ്കൂളിൽ ഏപ്രിൽ മാസം ഇരുപത്തിയഞ്ചാം തീയതി ഭംഗിയായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വിവിധ കലാവിഷ്കാരങ്ങളിലൂടെ കെസിഎസ് കളരിയിലെ കുട്ടികൾ മലയാള ഭാഷയിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള പരിജ്ഞാനവും, ആത്മവിശ്വാസവും, പുരോഗതിയും പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരിയും അമേരിക്കൻ സെനറ്റിലെ ആദ്യ ഇന്ത്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥയുമായ ശ്രീമതി വത്സലാ ശേഖർ വിശിഷ്ടാതിഥിയായി ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്തു. അവരുടെ സാന്നിധ്യം പരിപാടിക്ക് കൂടുതൽ പ്രചോദനം നൽകി. ലൗഡൺ, ഫെയർഫാക്സ്, ജെർമൻടൗൺ, കൊളംബിയ എന്നീ നാല് കൗണ്ടികളിൽ നിന്നുള്ള അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ചേർന്ന് വിവിധ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു. കുഞ്ഞുണ്ണി കവിതകൾ, കവിതാ സമാഹാരം, സംഗീതം, നൃത്തം, സാഹിത്യം, പ്രാചീന കലാരൂപങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ വൈവിധ്യമാർന്ന അവതരണങ്ങൾ പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിച്ചു.

ശ്രീ.ഒഎൻവി കുറുപ്പിന്റെ " എന്റെ മലയാളം" എന്ന കവിത, സംഘഗാനമായി ലൗഡൺ കളരിയിലെ കുട്ടികൾ അവതരിപ്പിച്ചത് കാണികൾക്കു ഹൃദ്യമായി. മലയാളത്തിന്റെ കൊല്ലവർഷത്തിൽ കൂടി ഒരു യാത്ര കൊളംബിയ കളരിയിലെ കുട്ടികൾ ക്രിയാത്മകമായി അവതരിപ്പിച്ചു. പഴയകാല കവികളേയും അവരുടെ കൃതികളും പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന "പ്രാചീന കവിത്രയം" എന്ന പരിപാടി ഫെയർഫാക്സ് കളരിയിലെ കുട്ടികൾ വളരെ ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിച്ചു. ജെർമൻടൗൺ കളരിയിലെ കുട്ടികൾ 'മലയാളിയും മലയാളവും' എന്ന ലഘുവിജ്ഞാനക്കുറിപ്പിലൂടെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലയാളികളുടെ സ്വാധീനവും, കാലത്തിനൊപ്പം വളരുന്ന മലയാളഭാഷയുടെ മഹത്വവും പ്രകടമാക്കി. അതോടൊപ്പം നാടൻ പാട്ടുകൾ കോർത്തിണക്കിയ അവരുടെ സംഘനൃത്തത്തിന്റെ ചുവടുകൾ കാണികൾക്കു ഒരു കാഴ്ചവിരുന്നായി മാറി. ലൗഡൺ കളരിയിലെ കുട്ടികൾ അവതരിപ്പിച്ച "നാട് വിളിക്കുന്നു' എന്ന ഒരു മലയാളം സ്കിറ്റ് കാഴ്ചക്കാരിൽ ഗൃഹാതുരത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലുപരി മലയാളം പഠിക്കുന്നതിന്റെ മികവും, മുതിർന്നവരോടൊപ്പം സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത വിളിച്ചോതുകയും ചെയ്തു.

മലയാളം മിഷൻ നടത്തിയ "കണിക്കൊന്ന", " സൂര്യകാന്തി" പരീക്ഷയുടെ വിജയികളെയും, Seal of Biliteracyക്ക് അർഹരായ കുട്ടികളെയും, മലയാളത്തിൽ World Language High School Credits കിട്ടിയ കുട്ടികളെയും സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകി അനുമോദിച്ചു. കുട്ടികൾ മലയാളത്തിൽ ഉള്ള പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ കാണിച്ച ഉത്സാഹത്തെയും മലയാള ഭാഷയിൽ പ്രകടിപ്പിച്ച ആത്മവിശ്വാസത്തെയും, രക്ഷിതാക്കളും അതിഥികളും ഒന്നടങ്കം അഭിനന്ദിച്ചു. കളരി അധ്യാപകർ ഒരുക്കിയ ട്രിവിയ സെഷനുകളും വിവിധ അറിവ് പങ്കിടൽ പരിപാടികളും കുട്ടികൾക്ക് പുതുമയാർന്ന അനുഭവമായി. എല്ലാ പരിപാടികളും കുട്ടികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടേയും മലയാള ഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതിബദ്ധതയുടെയും സാക്ഷ്യമായി.

മലയാളഭാഷയിലൂടെ മലയാളസംസ്കാരത്തിന്റെ സവിശേഷതകളും കലാരൂപങ്ങളുടെ മഹത്വവും ഉയർത്തിക്കാട്ടിയ കളരി ദിനാഘോഷം പങ്കെടുത്തവർക്കെല്ലാം മറക്കാനാവാത്തൊരനുഭവമായി മാറി.

Kalari Teachers

Archana Vinod

Beena Shelley

Beena Tomy

Bernard Rajeev

Dhanya Arun

Geetha Rejeesh

Jyothi Vineeth

Kavitha Jeyaraj

Lekshmi Pillai

Lidia

Manjusha Sreeram Manalel

Manuja Mahesh

Navaneetha Sujith

Neethu S Nair

Ragi Unnithan

Rahana Vipindas

Renuka Menon

Saranya Rakesh

Sruthi Anilkumar

Sulekha Sajeevkumar

Tina Kurian

Vrinda Sreejith

Vrinda Vijayalekshmi

മലയാളദിനം

മനോഹരമായ ഭൂപ്രകൃതിയും, വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളും, ഉപഭാഷകളും, ആചാരങ്ങളും, കൊണ്ട് സമ്പന്നമായ നമ്മുടെ 14 ജില്ലകൾ - ഓരോന്നും കേരളത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ താളമാണ്. എല്ലാ ജില്ലകളുടെയും പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം, സംസ്കാരം, ചരിത്രപ്രധാന്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ, ജില്ലയുടെ പ്രത്യേക കാർഷികവിഭവങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി, സന്ദർശകർക്കു കേരളത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെയും മനോഹരമായ ഭൂപ്രകൃതിയിലൂടെയും ഒരു യാത്ര ഒരുക്കി KCS കളരിയിലെ കുടുംബങ്ങളും കുട്ടികളും. കുട്ടികൾ തയ്യാറാക്കിയ മോഡലുകൾ, ആർട്ട് വർക്കുകൾ, വിവരപ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പ്രദർശനങ്ങൾ എന്നിവ സന്ദർശകരുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റി.

ഓരോ ജില്ലയിലെയും വിവിധ പ്രാദേശികവിഭവങ്ങൾ പരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് കേരളത്തിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന രുചിപാരമ്പര്യം നേരിട്ട് അനുഭവിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും അവസരം നൽകി .

മലയാള സിനിമാഗാന ട്രിവിയ

മലയാളദിനാഘോഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി മലയാള സിനിമാഗാനങ്ങളുടെ കാവ്യ സൗന്ദര്യം ഓർമിപ്പിച്ച് ഷെല്ലി പ്രഭാകരൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രത്യേക ട്രിവിയ സംഗീത പ്രേമികൾക്ക് ഹൃദ്യമായി.

ഒരു ഗാനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആസ്വാദനം അതിന്റെ വരികളെയും ആശയങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴാണെന്ന ആശയത്തെ വിശദീകരിച്ച ഷെല്ലി വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ മലയാളികൾ ഏറെ സ്നേഹിച്ച ഗാനങ്ങളുടെ രചയിതാക്കളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, അവയുടെ കാവ്യഭംഗി ഒരു ട്രിവിയയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശാ പോറ്റി, ധന്യ അരുൺ, ദീപ അധികാരമഠം, സന്ദീപ് പണിക്കർ എന്നിവർ ഗാനങ്ങൾ മനോഹരമായി ആലപിച്ച് പരിപാടിയെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന രീതിയിൽ പിന്തുണച്ചു.

മലയാളദിനം പരിപാടി കെ.സി.എസ് പ്രസിഡന്റ് അനീഷ് സേനൻ സ്വാഗതത്തോടെ ആരംഭിച്ചു, ബീനടോമി പരിപാടിയുടെ ആമുഖം അവതരിപ്പിച്ചു, തുടർന്നു സുലേഖ സജീവ് ഭാഷപ്രതിജ്ഞ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. റിതി ശർമ്മ അവതരിപ്പിച്ച നൃത്തം ആശയം കൊണ്ടും അവതരണമേന്മ കൊണ്ടും മനോഹരമായി . അർച്ചന നായർ കവിത ആലപിച്ചു. വിവിധ ഭാഗങ്ങളെ മനോഹരമായി കോർത്തിണക്കി മലയാളദിനം പരിപാടി സന്ദീപ് പണിക്കർ ആകർഷകമായ ശൈലിയിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചു.

Kalari Student Highlights

Columbia

Fairfax

Germantown

Loudon

KCS Youth Club
Updates-2026

Performing for Senior Home Residents

We continue to visit the residents at a local senior home to spend some time singing, dancing, or playing instruments for them. It's a wonderful feeling when we see them tap to the tunes or even sing along. Our brief conversations include sharing updates about our lives or something about the piece we perform. We sure look forward to seeing them each month and we believe they do as well! Here's a recap of the groups that performed March through June.

KCS YOUTH CLUB & KIDS CLUB

Brought Joy and Entertainment to Our Seniors

DID YOU KNOW?

KCS Youth Club performs monthly at a Senior Home for its residents.

YOU can JOIN us and earn SSL hours!

youth@kcsmw.org | 240-342-6333

Better than ChatGPT or Gemini - our Elders!

At KCS Youth Club, we are told time and again that our elders are walking encyclopedias and have so much to share that even Gemini or ChatGPT don't have a clue on because they have actual living experience - experiences that were probably never written down or shared with another soul. To put it in perspective, if Rose never shared her story, we would never have learned of the love and sacrifice Jack made so Rose could live on (and Jack through Rose's memory)! In an attempt to encourage the youth at KCS and at large, our Youth Club mentors had asked us last year to connect with Pillai uncle and Ann aunty when we learned they were moving to Kerala. However, we missed an opportunity to sit down with them. We are really saddened to hear about Ann aunty passing away this week and wish we had found the time to meet with them few years ago. Our mentors told us what a wonderful, graceful leader and personality she was.

This year again, we were reminded about connecting with our elders and to keep it relative to KCS, we narrowed down our list of elders and decided to start connecting with past KCS presidents. In May, after our AP exams were done, Ajrin and Anu (along with Amrita from KCS Kids Club) met Geevarghese uncle and his family and spent an afternoon with him. We learned how much of what we take for granted at KCS, as one of the best and biggest place where we get a sense of belonging as Malayalis, had humble and beginnings that we never imagined. For example, we learned how the articles in KCS' annual magazine, Vartha (now renamed and known as Thoolika), were hand-written because there were no computers with Malayalam fonts (or computers even)! We had a great time with Geevarghese uncle, Accamma aunty, and their family! Special thanks to Rakesh uncle for recording our conversation and we hope to release it on KCS Youth Radio for Onam.

May 24, 2026

Ajrin, Amrita, Anagha, and Rakesh With Geevarghese Uncle and Family

Share your interactions with your grandparents or elders in our community to be featured on KCS Youth Radio!
Questions? Email youth@kcsmw.org

Time is the most valuable asset that cannot be renewed or bought. Use every second wisely for meaningful things.

Chapters Updates

Few of the Malayali Mavericks met up this month to make pet toys to donate to the local animal shelter. And a few from Mallu Magic started off the year coordinating activities for all the kids and youth at the Snehasangeetham event in February. Join the few from Kerala Knights planning a movie day at Rio in July.

"The Celestial Boat Ride" - Mural painting by Divya Menon

Photography

Sandhya Rani

A woman in traditional attire sells handmade beaded jewelry spread across the cobblestone street at the entrance of Café Condesa in Antigua, Guatemala.
Behind her, the weathered walls and ornate ironwork reflect the city's colonial charm

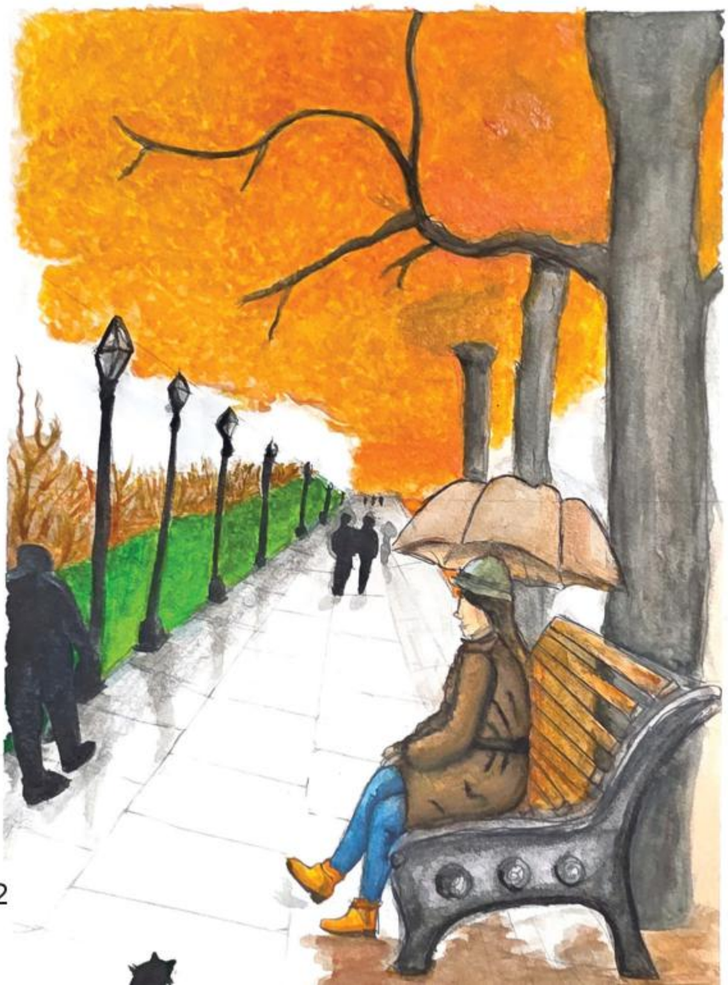

An autumn evening in a far away land.

art by Smriti Menon

ദേശാന്തരങ്ങൾ- in the Age of AI

Our Children's Next Migration

By: Mohankumar Arumugham

The first generation of Malayalees migrated across oceans in search of opportunity, stability, and a better future for their families. From the villages of Kerala to the cities of America, they carried with them hard work, education, values, and dreams. Today, our children face another kind of *Deshaantharam*—not a migration between countries, but a transition into a world rapidly transformed by Artificial Intelligence.

For decades, our community believed that traditional degrees in engineering, medicine, law, accounting, and IT guaranteed success. But AI is changing the meaning of education itself. Machines can now write reports, create software, analyze legal documents, diagnose diseases, and even perform creative tasks once thought possible only for humans. In the near future, many routine jobs may disappear or require far fewer people.

This reality creates both uncertainty and opportunity for the younger generation of Malayalees growing up in America. The future will belong not merely to those who collect degrees, but to those who can think creatively, solve human problems, communicate effectively, and continuously adapt. Careers built only on memorized knowledge may become vulnerable, while professions requiring emotional intelligence, leadership, ethics, innovation, care giving, entrepreneurship, and human connection will remain valuable.

As parents and community members, we must encourage our children not only to pursue "safe" careers, but also to discover their talents, passions, and purpose. AI should not be feared as an enemy, but understood as a powerful tool that can help creative young minds build meaningful futures. Our children may not follow the same paths we followed. That is not failure — it is evolution.

As Sree Narayana Guru taught, "Education is for liberation.". In the AI era, true education must liberate young minds from fear and prepare them to lead a changing world with wisdom, compassion, and creativity

Art

art by Joanna Mathew

Snigdha

കുഴപ്പമില്ലാത്തതിലെ കുഴപ്പം

വസന്ത് നമ്പ്യാർ (Vasanth Nambiar)

ഇന്ന് ഏതൊരാളും പതിവായി പറയുന്ന വാക്കാണ് 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന്. വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യ കഴിച്ചു വരുന്ന ആളോട് സദ്യയെങ്ങനെയുണ്ടെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അപ്പോൾ പറയും 'കുഴപ്പമില്ല'. പുതിയ വീടിന്റെ ഹൗസ് വാർമിംഗ് കഴിഞ്ഞു വരുന്നവരോട് വീടിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം ചോദിച്ചാൽ 'കുഴപ്പമില്ല'എന്നാണ് മറുപടി പറയാറുള്ളത്. പരീക്ഷയെഴുതി കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ വന്ന തന്റെ മക്കളോട് പരീക്ഷയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാലും ഈ ഉത്തരം തന്നെയേ ലഭിക്കൂ.

'കുഴപ്പമില്ല' എന്നത് വ്യക്തതയില്ലാത്ത ഒരു മറുപടിയാണ്. പല നിഗൂഢതകളും അതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അർഥം അപൂർണ്ണതയിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. കുഴപ്പമില്ലയെന്നാൽ പൂർണ്ണമായും ശരിയായിരുന്നുവെന്നല്ലേ? മറ്റുള്ളവരെ അംഗീകരിക്കാനും അഭിനന്ദിക്കാനും നാം തയ്യാറാകാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? കുഴപ്പമില്ല എന്നു പറയുന്നതിന് പകരം 'നന്നായിരുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ നമുക്കെന്ത് നഷ്ടമാണുണ്ടാകുക? മറ്റുള്ളവരെ ആദരിക്കുന്നതിലും അഭിനന്ദിക്കുന്നതിലുമാണ് നമ്മുടെ സ്വത്വം മറ്റുള്ളവർ തിരിച്ചറിയുകയെന്നത് നാം മനസ്സിലാക്കണം.

'കുഴപ്പമില്ല' എന്നത് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു രോഗമാണ്. സത്യം പറയാനുള്ള മടിയും, മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കാനുള്ള വ്യാജമര്യാദയും കൂടിച്ചേർന്നാണ് ഈ വാക്ക് ജനിക്കുന്നത്. കറി കരിഞ്ഞുപോയാൽ''കുഴപ്പമില്ല, കഴിക്കാം' എന്ന് പറയുന്ന വീട്ടമ്മ മുതൽ, ഓഫീസിൽ ബോസ് ശകാരിച്ചിട്ട് 'സാർ, കുഴപ്പമില്ല' എന്ന് ചിരിക്കുന്ന ജീവനക്കാരൻ വരെ ഈ രോഗത്തിന്റെ ഇരകളാണ്.

പക്ഷേ ഓർക്കുക, 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞ് നാം രക്ഷിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സിനെയല്ല, നമ്മുടെ ഭീരുത്വത്തെയാണ്. ഒരു സുഹൃത്ത് വരച്ച ചിത്രം മോശമാണെങ്കിൽ ''കൊള്ളാം, കുഴപ്പമില്ല'' എന്ന് പറയുന്നത് സ്നേഹമല്ല. അത് അയാളുടെ വളർച്ചയെ തടയലാണ്. ''ഇവിടെ കുറച്ചുകൂടി നന്നാക്കാം'' എന്ന് സ്നേഹത്തോടെ പറയുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ കരുതൽ.

ജോലിയെങ്ങനെയുണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിന് 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന് പറയുന്നവരുമുണ്ട്. തന്റെ ജോലിയിൽ സംതൃപ്തിയില്ലെന്നല്ലേ അത് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? ജോലിയിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്താത്തവന് എങ്ങനെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കാനാകും? ജോലിയെന്തായാലും സംതൃപ്തിയോടെ ചെയ്യുന്നതിലേ പൂർണ്ണതയുണ്ടാകൂ. ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗിയോട് ''സുഖം തോന്നുന്നുണ്ടോ?'' എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ''കുഴപ്പമില്ല'' എന്ന മറുപടി കിട്ടുമ്പോൾ ഡോക്ടർക്ക് പോലും ആശയക്കുഴപ്പമാകും. വേദനയുണ്ടോ ഇല്ലയോ? മരുന്ന് ഫലിക്കുന്നുണ്ടോ? ഒന്നും വ്യക്തമല്ല. 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന വാക്ക് രോഗത്തെയും ആരോഗ്യത്തെയും ഒരേ കുടക്കീഴിൽ നിർത്തുന്ന മഴ പോലെയാണ്.

പെണ്ണുകാണാൻ പോയ മകനോട് സ്വന്തം വീട്ടുകാർ 'പെണ്ണെങ്ങനെയുണ്ട്" എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഭൂരിഭാഗം പേരുടെയും ഉത്തരം കുഴപ്പമില്ലെന്ന് തന്നെ. എന്തുകൊണ്ട് 'ഇഷ്ടമായി' എന്ന് പറയുന്നില്ല? പിന്നീട് ആ വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ കുഴപ്പങ്ങളുടെ അരങ്ങേറ്റമാണ്. അന്ന് 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുമാറിയ ആ ഒരൊറ്റ വാക്കിന്റെ വില പിന്നീട് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കൊടുക്കേണ്ടി വരും. തുറന്നു സംസാരിക്കാതെ, ഇഷ്ടക്കേടുകൾ പറയാതെ, 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന മറയിൽ ഒളിച്ചാൽ ബന്ധങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു അദൃശ്യമതിൽ പൊന്തിവരും.

വിവാഹിതനായ ഒരാൾ ഒരു സന്യാസിയെ സമീപിച്ച് പറഞ്ഞു: ''സ്വാമി, എന്റെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമാണ്, ഒരു ജോലിയും ശരിയായി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, എന്താണൊരു പോംവഴി?'' സന്യാസി ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങളുടെ കുടുംബജീവിതമെങ്ങനെ? ഭാര്യയും മക്കളുമൊക്കെ?'' അയാൾ പറഞ്ഞു: ''കുഴപ്പമില്ല.''

സന്യാസി തുടർന്നു: ''ഇതു തന്നെയാണ് നിങ്ങളുടെ കുഴപ്പം. നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നിനോടും തൃപ്തിയില്ല. നിങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളിലോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ജോലിയിലോ സംതൃപ്തിയില്ല. ഈ സംതൃപ്തിയില്ലായ്മയാണ് നിങ്ങളെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മനസ്സിൽ സംതൃപ്തി നിറയ്ക്കൂ, സമാധാനം നേടൂ.''

കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോലും നാം ഈ വാക്ക് ശീലിപ്പിക്കുന്നു. വീണു മുട്ട് പൊട്ടിയ കുഞ്ഞ് കരയുമ്പോൾ ''ഒന്നൂല്ല്യ മോനേ, കുഴപ്പമില്ല'' എന്ന് പറഞ്ഞ് നാം അവന്റെ വേദനയെ തിരസ്കരിക്കുകയാണ്. പകരം ''വേദനയുണ്ടല്ലേ, ഉമ്മ വെക്കാം'' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവൻ തന്റെ വികാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതായി അനുഭവിക്കും.

അതുകൊണ്ട് ഇനി മുതൽ 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന സുരക്ഷിത തുരുത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങൂ. 'നല്ലതാണ്", 'ഇഷ്ടമായി', 'സങ്കടമുണ്ട്", 'വേദനിക്കുന്നു', 'സഹായിക്കണം' എന്നീ വ്യക്തമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കൂ. ജീവിതം കുഴപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. അത് അംഗീകരിക്കുമ്പോഴാണ് നാം മനുഷ്യരാകുന്നത്. 'കുഴപ്പമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞ് എല്ലാം മൂടിവെക്കുമ്പോൾ, ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന കുഴപ്പം വലുതായി വലുതായി ഒരു ദിവസം പൊട്ടിത്തെറിക്കും.

അതിനാൽ, മനസ്സ് തുറന്ന് സംസാരിക്കൂ. കുഴപ്പമുണ്ടെങ്കിൽ ഉണ്ടെന്ന് പറയൂ. അപ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് പരിഹാരമുണ്ടാകൂ. 'കുഴപ്പമില്ലാത്തതിലെ' ഏറ്റവും വലിയ കുഴപ്പം, കുഴപ്പത്തെ കുഴപ്പമല്ലെന്ന് നടിക്കുന്നത് തന്നെയാണ്

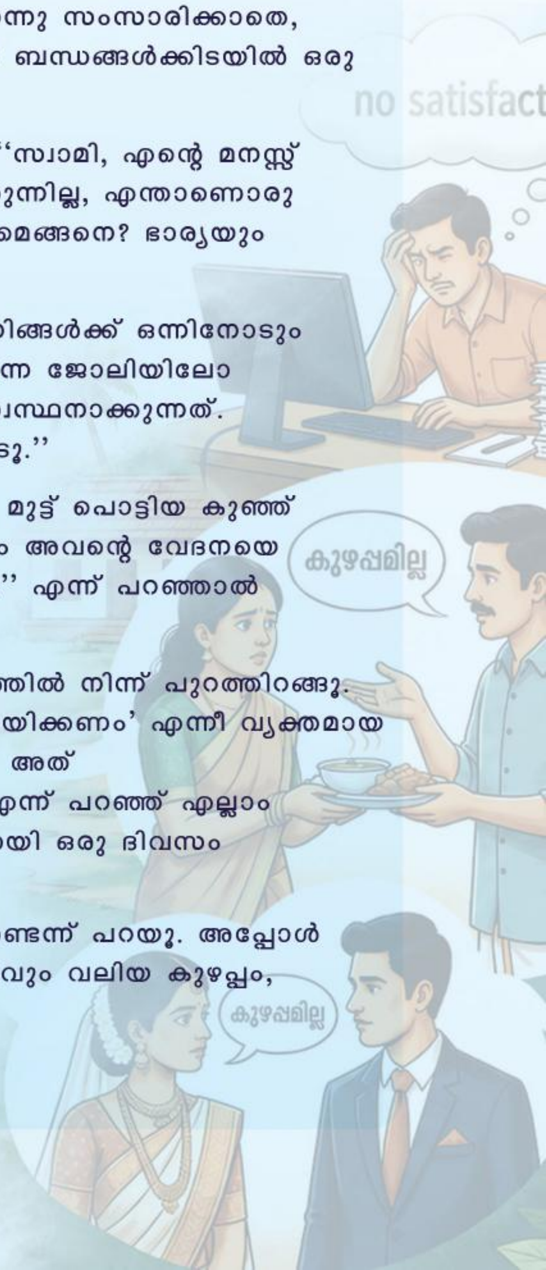

SOCCER FANATICS

Madhav Deepak

The FIFA World Cup brought a large number of fans to a single city. Thousands of fans arrived in this city from all parts of the globe. There were flags from numerous nations lining the streets, and fans spoke many different languages. Regardless of the fact that all fans came from different backgrounds, they all had a passion for soccer. Fans gathered in a large square located next to the stadium prior to a soccer game. Some fans chanted songs while waving flags, while others took photos with fans whom they had never met prior to this event.

Although these fans were from varying countries and cultures, they laughed and shared stories regarding their respective homelands and favorite teams. Once the game began, each fan cheered for their country. Every time a goal was scored or a spectacular save was made by a player, the crowd roared. During the ninety minutes of play, no national boundaries separated people. Fans celebrated together and were united by the thrill of the game. As the tournament progressed, so did the bonds of friendship among the fans. Fans exchanged telephone numbers, posed for photographs together, and learned about each other's cultures. Soccer provided the means for these fans to develop a bond. Only one team would be crowned world champion on the day of the final match.

However, as the fans stood in unison in the crowd, they recognized that the World Cup represented more than simply winning. The World Cup illustrated that individuals from diverse countries and cultures can come together, demonstrate respect for one another, and create lasting memories. These fans developed new relationships and gained additional knowledge about the world. Through one soccer game, millions of people became members of one global community.

Art

Aadya

Aisharya

മഴത്തുള്ളികൾക്കിടയിലെ

അവൾ

Nisha Krishnaraj

“നിനക്ക് മഴ ഇഷ്ടമാണോ?”

ആ ചോദ്യം എന്റെ കൗമാരത്തിന്റെ ജനലിൽ മഴത്തുള്ളി പോലെയാണ് പതിഞ്ഞത് - അർജുനായിരുന്നു.

പത്താംക്ലാസ്സിലെ ജൂൺ.

സ്കൂളിന്റെ പഴയ ക്ലാസ്മുറിയിൽ -ടിൻമേഞ്ഞ മേൽക്കൂരയിൽ മഴ പെയ്യുമ്പോൾ, ശബ്ദം തന്നെ ഒരു കവിത പോലെ തോന്നുമായിരുന്നു. ഞാൻ ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി ഇരിക്കുമ്പോൾ,അവൻ എന്റെ മുന്നിലെ ബെഞ്ചിലിരുന്നു, -നിശബ്ദതയിൽ തന്നെ ഒരു സാന്നിധ്യം.

അവൻ അധികം സംസാരിച്ചില്ല. പക്ഷേ മഴ പെയ്യുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു വേറിട്ട പ്രകാശം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഞാൻ കണ്ടു ബെഞ്ചിന്റെ കോണിൽ എന്റെ പേര് പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യത്തിന് അവന്റെ ചിരിയായിരുന്നു മറുപടി.

അന്ന് മുതൽ മഴ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലെ ഒരു രഹസ്യഭാഷയായി. സ്കൂൾ വിട്ടാൽ എല്ലാവരും ഓടിപ്പോകും; ഞങ്ങൾ മാത്രം നനഞ്ഞ വഴികളിലൂടെ പതുക്കെ നടക്കും. മണ്ണിന്റെ ഗന്ധം, പകലിനെ തൊടുന്ന തണുപ്പ്, വഴിയരികിലെ ചായക്കടയിലെ പുക -എല്ലാം ഒരു ഓർമ്മയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു.

അവൻ വലിയ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ ചെറിയ നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ട് ലോകം നിറച്ചു. കുട മറന്ന ദിവസം മുഴുവൻ നനഞ്ഞ് നടന്നത്, പരീക്ഷയ്ക്ക് മുമ്പ് ബുക്കിനുള്ളിൽ കണ്ട “നിനക്ക് പറ്റും” എന്ന കുറിപ്പ് അത് എല്ലാം ഇന്നും മനസ്സിൽ മഴപോലെ വീഴും.

കാലം പിന്നിട്ടു. പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുടുംബം മാറിപ്പോയി. അവസാന ദിവസം മഴ പെയ്യുകയായിരുന്നു – ആകാശം പോലും വിട പറയുന്നതുപോലെ.

സ്കൂൾ വരാന്തയിൽ അവൻ ഒരു പഴയ നോട്ട് ബുക്ക് നൽകി. ഓരോ പേജിലും മഴയും എന്റെ പേരും, ചില നിശബ്ദമായ വാചകങ്ങളും.

"ഒരു ദിവസം മഴ പെയ്യുമ്പോൾ എന്നെ ഓർമ്മ വരുമെങ്കിൽ മതി," അവൻ പറഞ്ഞു.

വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ ഡോക്ടറായി. ജീവിതം തിരക്കിന്റെ ഭാഷയായി മാറി. പക്ഷേ മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ഇന്നും ഞാൻ ജനലരികിൽ നിൽക്കും– അവൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ തിരികെ വരുന്നതുപോലെ.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഒരു കുട്ടിയുടെ അച്ഛനെ കണ്ടപ്പോൾ സമയം ഒരു നിമിഷം നിലച്ചു. Arjun K.

മഴ ശക്തമായി പെയ്യുകയായിരുന്നു.

അവൻ എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു.
"നിനക്ക് മഴ ഇപ്പോഴും ഇഷ്ടമാണോ?"

ഞാൻ പുറത്തേക്ക് നോക്കി.
മഴ ഇന്നും അതേ പോലെ പെയ്യുകയായിരുന്നു
-പഴയ ഓർമ്മകൾക്ക് മേൽ പതുക്കെ വീഴുന്ന പോലെ.

Tugging heart.

Drifting

All things cease and
Suddenly, it's just them.
No other soul crosses your mind.
Your thoughts are only theirs.
They meet your eyes,
And beam.

Falling

Endless, constant.
No one else can compare
To the joy you feel when you see
Their glowing face and smile.
Nowhere better
Than here.

Yearning

Wish to be theirs.
The tug on your heart is
Almost too much. Is it false hope?
Confessions due, for if
not now then when
Will you?

Daring

A leap of faith.
Feels like everything
Is on the line. Countless endings,
Heart leaping to your neck
But worth it when
It's "yes."

Binding

Interlocked hands,
That in its own warmth. A
Feeling of its own. Seems unreal,
But it begs the question.
How long will it
Linger?

Kirthana Ginu Unnithan

Hari Nair

Art

Rudratej Nambiar

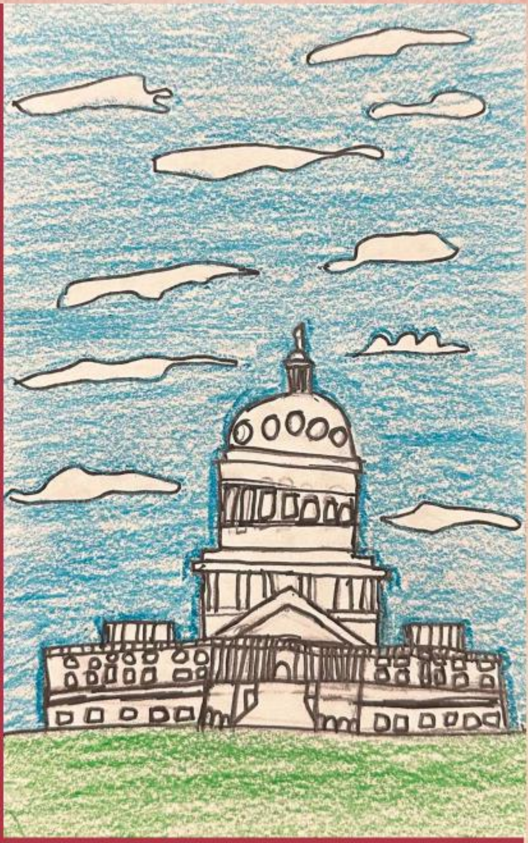

Across the world

In the heady spin of life
I owe a space for a beloved soul

A brief glimpse
An even briefer encounter

Not enough space to peer depths
Destined for a short stay

Was he aware of the defining moments
Would his soul have flown back
To his dears
Wondering how they would ' ve taken the void

Adjusted & resurged
Shaking off luxuries
To normal struggles of survival

Would he have regretted the moments
Speeding him to a fatality

But left a lasting legacy
Of values never shared
But imbibed

Across the world
Lies in state,a sepulchre holding the revolution within

Would 've erupted in words
Had it not for an untimely snatching!

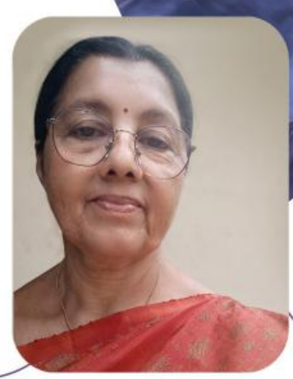

Sulekha Premnath

Happy
Onam
Rajeev Nair and family
Wishing you joy,
prosperity, and
togetherness.

A Pilgrimage

to Puri Jagannath & Sun Temple Konark

Valsala B Wariyar

My sister and I started our journey from New Delhi to Bhubaneswar by an Indigo flight at 12 o'clock. The flight was in alliance with Turkish Airlines, and smooth. By 4 o'clock, we reached our destination. A car was waiting to take us to Hotel Narendra International. The hotel has twenty to twenty-four rooms.

Since we were tired from traveling, we decided not to go anywhere the same day. The next day, the cab driver came by 7 o'clock to take us to Puri Jagannath temple for Darshan of Lord Jagannath, the form of Mahavishnu. According to mythology, Bhagavan Krishna's heart was taken by Udhav and kept here for worship. This idol is of wood, so every twelve years it has to be replaced with days long pujas and rituals.

Jagannath temple has many gopuras. It was built by the eastern ganga dynasty of Kalinga in the eleventh century A.D. They reigned from the fifth to fifteenth century. Rathayathra and connected festivals are held every year. Sri Krishna, Balabhadra, and Subhadra's idols are taken in the chariots.

Sand art and applique art are some of the important crafts of the city. Puri is a significant part of the Krishna pilgrimage circuit, which also includes Mathura, Vrindavan, Barsana, Gokul, Govardhan, Kurukshethra, and Dwaraka.

From Puri, we went to see Chandra Bhaga beach, which resembles a crescent moon in shape. Then we went to see Chilka lake, which is the second largest brackish water lake in the world. Both of us hired a boat to see dolphins. After watching this and in the lake for a couple hours, which included our going to a small island, where they procure pearls from the sea. You can see many migratory birds in the winter. This Chilka lake is spread over the Puri Kurda, and Ganjam districts of Orissa, flowing to Bay of Bengal.

The next day we visited Konark temple about twenty two miles from north east of Puri city on the coastline. This temple is a thirteenth century C.E. Sun temple, built by King Narasingha Deva of the Eastern Ganga dynasty about thousand two-hundred and fifty dedicated to Hindu sun god Surya. It reflects the pinnacle of Kalinga architecture. This is built in the shape of a hundred foot chariot, with large wheels and horses carved from stone. Once it was two hundred feet. Large sikaras tower over the sanctuary. Once it was higher than the Mandapas. Because of the great tiered black tower, it was known as “Black Pagoda.” The Jagannath temple in Puri is called “White Pagoda.” Both temples served as important landmarks for sailors. This was declared a world heritage site in 1984. Konark Sun temple is depicted on the reverse side of the Indian currency note of ten rupees.

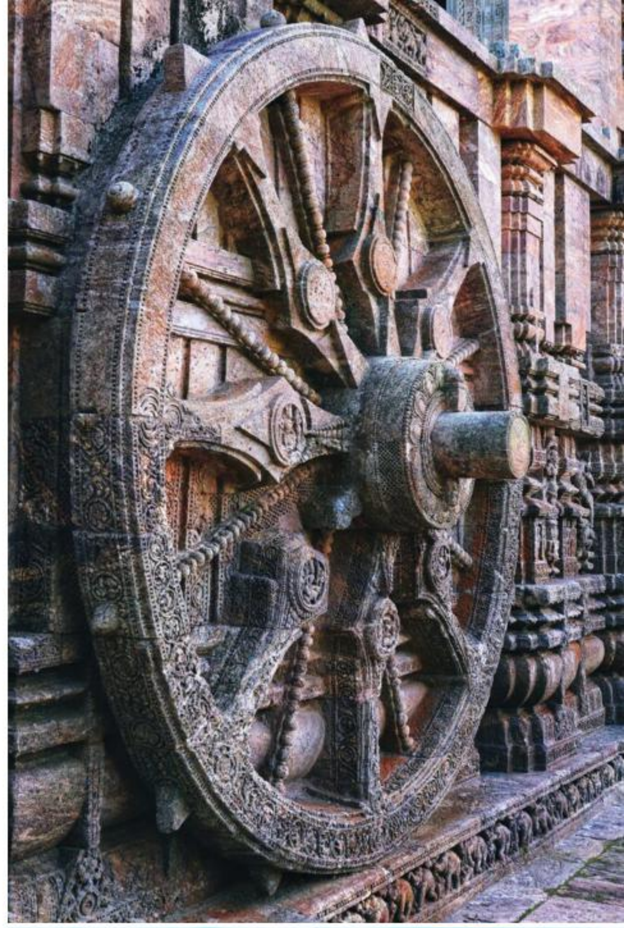

The next day we visited Nandan Kanan zoological park. White tigers are a special attraction here. Visitors are taken in a bus where animals roam. The zoo is twenty kms away from Bhuvaneswar. African lion, Barasinga, Bengal fox, Bengal tiger, black buck, elephants, and hundreds of antelope are seen here.

The zoo protects about one thousand six-hundred animals. They represent one hundred and sixty-six species, including sixty-seven species of mammals, eighty-one species of birds, eighteen species of reptiles, parakeets, emu, ring-necked doves, black crowned herons, kites, jungle flow, pheasants, etc. are there to see.

The zoo has a reptile house with cave-like entrance guarded by a life size replica of a Tyrannosaurus Rex. Burmese pythons, krait, Bengal monitor, turtle, iguana, Indian chameleon, Indian cobra, Indian sand boa, Russian boa, viper, saltwater crocodile are also there to see.

We visited Lingaraj temple, Udaigiri Khandagiri caves. From the hilltop we could see the land where Kalinga took place. Even though the airline strike by Indigo pilots was going on, we could go to New Delhi with very little delay.

- Valsala B Wariyar

Note: I have referred to Wikipedia for some details.
I am thankful to my grandson for typing this.

MY AFGHAN MEMORIES

VISIT TO BAGHLAN

Vijay Kumar

While deployed in Afghanistan, I had several unforgettable moments. I tried to capture most of them. Some of them vividly stuck in the mind. This is one of them where I scribbled some notes. Not quite as a travel report. but just some memories.

The Author,
From Camp Eggers to Bagram- Another Mission

The purpose of this trip was to do the in-processing of new Afghan Local Police (ALP) recruits that have been validated by the Shura. (Shura is the Legal Authority) - involves vital data, drug testing, biometrics and photography which are entered in the central database. An Afghan team collects the data with NATO Security Force's oversight. Two sites were processed on this trip.

We flew from Kabul to Bagram to Kunduz via a Beechcraft Twin-engine. Bagram Air Base, officially named as Bagram Airfield used to be one of the largest U.S. military bases in Afghanistan. It is located next to the ancient city of Bagram, in the Parwan Province. The airfield comes with a dual-runway capable of handling any size military aircraft. The base is mainly occupied by the U.S. Armed Forces, the International Security Assistance Force (ISAF) and minimally by the military of Afghanistan.

One of Bagram's runways is 9,852 ft long and the other is 11,500 ft long, which was built and completed by the U.S. in late 2006. There were a number of large hangars, a control tower, numerous support buildings, and various housing areas. There are also more than 32 acres of ramp space and five aircraft dispersal areas. Many support buildings and base housing built by the Soviet Armed Forces during their occupation were destroyed by years of fighting between various warring Afghan factions after the Soviets left. New barracks and office buildings are being constructed at the present time, and the base is slowly expanding.

The Kabul International Airport is about 25 miles (40 km) south of Bagram, connected by two separate roads. Also, the Parwan Detention Facility is located somewhere around the base at Bagram. Well, we were heading to Kunduz, a place I had never been and was excited. Kunduz is a city in northern Afghanistan, the capital of Kunduz Province. The city is located in the historical region of Bactria. It is linked by highways with Mazar-e-Sharif to the west, Kabul to the south and Tajikistan's border to the north. Currently Kunduz have a population over 250,000.

BAGRAM to KUNDUZ

Kunduz is the site of the ancient city of Drapsaka. It was a great center of Buddhist learning and very prosperous during the 3rd century AD. In the early 20th century, under the governance of Sher Khan Nasher, Kunduz became one of the wealthiest Afghan provinces. This was mainly due to Nasher's founding of the Spinzar Cotton Company, which continues to exist in post-war Afghanistan. This was the last major city held by the Taliban before its fall to US-backed Afghan Northern Alliance forces on November 26, 2001. Kunduz is the most important agricultural province which produces wheat, rice, millet, and other products. Kunduz is the center for the north east provinces, and was the stronghold of the Taliban during its regime. The city is strategically important because it is the only way connecting Takhar province and Badakhshan provinces, which play a critical role in the existing government.

HINDU-KUSH Mountain Range- Approx 500 miles

Antenna Towers behind our Base, Camp Eggers, Kabul, Afghanistan. We were based at Camp Eggers

We crossed the Hindu Kush on our way to Kunduz. Hindu Kush was an amazing sight to fly over. Rocky crags, lakes and snow fields were the main attractions to see. Huge peaks and deep valleys were common. In the bottom of those valleys were small isolated villages. The Hindu Kush is a 500 mile long mountain range that stretches between central Afghanistan and northern Pakistan. The highest point in the Hindu Kush is Tirich Mir - 25,289 ft in Chitral District of Khyber Pakhtunkhwa,

We stayed overnight at a nearby Forward Operating Base, usually in military terms called as FOB (Forward Operating Base), Camp Prosser. The next day we traveled via Blackhawk to a small village about 15 minutes away. We landed in a plowed field and lived with dust for the rest of the trip. We loaded up MRAP*s and convoyed to a small austere FOB, Camp Mills. We stayed overnight there and convoyed again to Pul-e-Khumri the next morning. We in processed recruits all day and convoyed back to Camp Mills that evening. We transferred to another set of vehicles upon arrival and convoyed into the evening to a small FOB near Mangal. It was hot dusty hour of evening travel. We stayed overnight and in processed 101 recruits the next day. During that day, a dust storm kicked up and put our flight the next day in jeopardy. It broke overnight and we flew via Blackhawk again to Kunduz. We transferred to the Beechcraft again and flew directly to Kabul.

** Mine-Resistant Ambush Protected (MRAP) vehicles are a family of armored fighting vehicles used by the US armed forces, among others. The purpose of the design is surviving Improvised Explosive Device (IED) attacks and ambushes. The first developments in armored vehicles designed specifically to counter the land mine threat took place during the 1972–1980 Rhodesian Bush War and the technology was subsequently matured in South Africa*

A MRAP Cougar hit by a large IED,
all crew survived

BAGRAM to BAGHLAN

Baghlan area: This is an area of extremes and contrast. As we flew the final 30-40 miles, we saw the foothills of the Hindu Kush. They are dry, brown and rocky. There are some oaks on the landscape. As we approach the valley floor, there is a sharp change to lush green growth and tall trees. The key is water. They raise a wide variety of produce in this valley: Watermelon, Squash, Wheat and even Rice. I spotted a faded USAID sign, while identifying a diversion dam that filled a canal providing water to fields miles away. You could see these canals from the air and they go for miles. I saw a jingle truck being loaded up with watermelons. They were being stacked up 6 feet high. The temperature in Kunduz was 105 degrees so the heat promotes rapid growth supporting a wide range of flora.

FOB life: COB Panther was a bit better than what I saw on this trip. Camp Mills was the most austere as it was situated on a dry, dusty ridgeline with limited water and no AC. This is where your hand wipes come in handy. Water was limited and a sign on the door to the latrines said to preserve water and take a shower every 5-6 days. So, I had mine and was glad I did. If you travel to FOBs, you should also take your head lamp. I also had my flashlight as a backup. I had to unpack and lay out my bed using my headlamp. Lights are limited at some sites due to force protection so your headlamp or flashlight is a necessity. Also, everything is plywood so expect to get splinters in your body. Also, pack light especially if you have to hump everything yourself. I remember the writing on inside railway coaches in India when I was little " Less luggage , more comfort, make travel a pleasure"

Convoy Travel: Well, I looked in my first HMMWV* and there are no seat belts and the seat is not connected to the vehicle. These vehicles are for operations first and foremost. I crammed myself in and did the best I could. By the way, I was glad of one safety measure though. There was an oxygen bottle available in case we ran off the road into the river or a rice paddy. These things are heavy and expect to be underwater quickly. Take a good look at the bottle and directions in case you need it. Night convoy was a bit unnerving, and they were on full alert for the whole trip. We stopped at one point while the lead vehicle evaluated something in the distance. Did I think back to our training? You bet!
*Note: The High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle (HMMWV), commonly known as the Humvee, is a four-wheel drive military automobile. Primarily used by the United States military, it is also used by numerous other countries and organizations and even in civilian adaptations. The Humvee's widespread use in the Persian Gulf War helped inspire the civilian Hummer.

A Marine Corps HMMWV traversing over difficult terrain in Khost Province, Afghanistan

Socio-Cultural Insights: I appreciated our cultural exposure. I had direct contact with the local ALP recruits and officials. I asked our lead interpreter to introduce me and we talked. The first in processing site was a large tent with carpets all over floor and all locals took off their shoes/sandals and lounged on the floor talking and drinking chai. I was introduced to one ALP Commander who had just the night before engaged Taliban. His troops killed several and successfully pushed them off. I appreciated the engagements we had in Indiana; I would not want to have said the wrong thing to him. He seemed very unemotional about it all. However he was literally in combat just hours before.

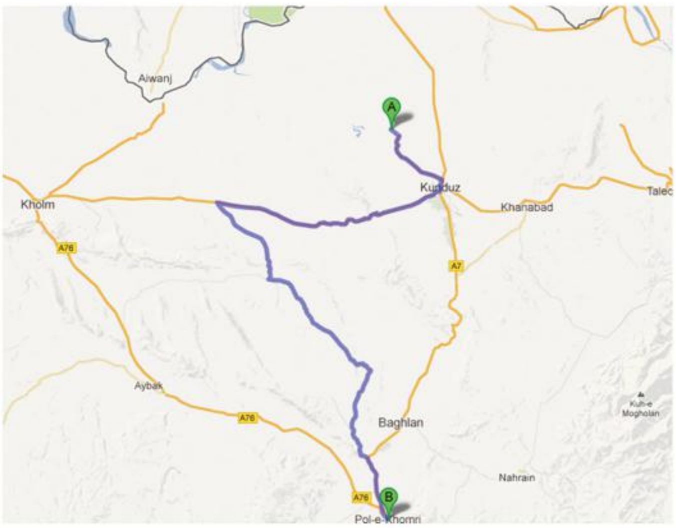

KUNDUZ to POL-E-KHUMRI

Food Safety: Gastric distress can happen even when it seems safe. I thought of chai and watermelon. Ah, no sweat. Well, I had another reason to appreciate my hand wipes. The water probably wasn't boiled long enough and the knife probably wasn't the cleanest. I suggest you bring Imodium, if you ever come here. I did not take it with me, but was glad someone else had some for me.

Physical Safety: I was glad I made the personal choice to carry a weapon. I was in red condition most of the time and so were the troops. During in processing, multiple ALP members came in and out of the tent with their AK-47s (yes and loaded!). I noticed that they noticed I was armed too. I had my 9mm with me. Was it a deterrent? Can't say, but I felt just a bit better with it. Stay alert and aware … I watched details of people's faces and postures … thank you Brian Williams*. As we convoyed through the villages, the reactions were mixed. Most of them waved but I spotted a couple that made motions like they were holding an invisible rifle and pretending to shoot at us.

**Note: Brian Williams was our Situational Awareness Instructor , who trained our team in Camp Atterbury, Indiana, prior to deployment*

Our home - Camp Eggers in Kabul-
A bird's eye view

ALP Observations: There were bright spots and some very rough spots. One site had local support and preliminary work was done before we arrived. The second site there was no preparations done at all. The district and provincial representatives are not necessarily supportive.

A long walk with team members in hot sun.
I am lagging behind

Overall it was an excellent experience to go and see places where I have never been and also to meet and talk to local tribal folks of interior Afghan. Some experiences can never be forgotten. One of those were being in a vehicle with wheels up for about 2 minutes. This was of course during our Training period, and fortunately we did not have such real time experience. I felt those two minutes like 2 hours. Since we all had helmet and body armor that was not too bad.

We said Good bye to all when we left. I received few awards and medals and certificates for the service over there, but those will not come close to the memories and life threatening situations we all faced.

Just thought of sharing this with you all, just that we all know there are people living in a part of that world, in extremely danger situations. Thashakor- (Thank you in Dari language)
About the author:

Mr. Vijay Kumar is from Washington DC. He lives in Ashburn, VA. Mr. Kumar is an Electronic Engineer, retired from Defense Information Systems Agency (DISA) under the U.S. Department of Defense (DoD), and has served in Afghanistan, under NATO Training Mission-Afghanistan (NTM-A) Combined Security Transition Command -Afghanistan (CSTC-A). He served as a Senior Advisor for Afghan National Army (ANA) and Afghan National Police (ANP). While deployed, Kumar's mission was to advise and guide the Afghan National Security Forces on the management of their communication networks supporting the Ministry of Interior, Ministry of Defense, and National Directorate of information technology (NDIT).

Vijay Kumar was awarded certificate of merit for outstanding Service by the Secretary of Defense. He can be reached at vijaykumar@rocketmail.com.

Art

A scenic view from fall road trip

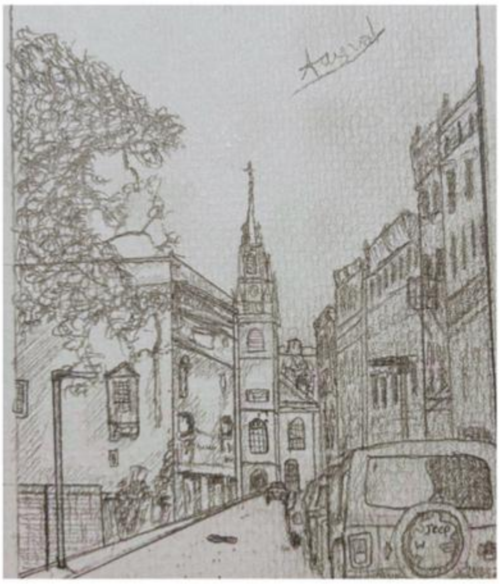

A street I loved from my Boston trip

Sketches & Stories

Through My Eyes

AAYUSH PASIKANTI

Store pic that caught my attention

My anime comic

House view from neighborhood

Dhanya Arun

സാരിത്തുമ്പ്

മഴ നനഞ്ഞ മണ്ണിന്റെ മണം പോലെ ചില ഗന്ധങ്ങൾ, ചില ഓർമ്മകൾ, ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മാഞ്ഞു പോകാൻ കൂട്ടാക്കാതെ നിൽക്കും. കാലം എത്ര ദൂരം മുന്നോട്ടോടിയാലും, ചില സ്മരണകൾ നമ്മളെ പിന്നിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കും. അത്തരത്തിലൊരു ഓർമ്മയാണ് അമ്മയുടെ സാരിത്തുമ്പ്.

തറവാട്ടിലെ മുറ്റത്തെ മൂവാണ്ടൻ മാവിൽ, പൊഴിഞ്ഞു വീഴാൻ തയ്യാറായി നിന്ന കണ്ണിമാങ്ങകൾ ഒരാളെ മാത്രമേ കാത്തിരുന്നുള്ളു - അമ്മയെ. അമ്മയെ കണ്ടാൽ എവിടെ നിന്നോ ഒരു കുഞ്ഞൻ കാറ്റ് ഓടിയെത്തും പിന്നെ മാങ്ങകൾ ആർത്തു വീഴാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അമ്മ തന്റെ ഇടതു കൈ പിന്നിലേക്ക് നീട്ടി ആ തുണിത്തുമ്പിൽ അവയെ മണ്ണ് തോർത്തി വാത്സല്യത്തോടെ ചേർത്തെടുക്കും....

അടുക്കളയിലെ എല്ലാ പാത്രങ്ങൾക്കും അമ്മയുടെ മണമായിരുന്നു. അമ്മ അവയെ തുടച്ചും തലോടിയും അടുപ്പിലെ ചൂടൻ പാത്രങ്ങളെ തെല്ലൊരു കരുതലോടെ അടുക്കി പിടിച്ചിരുന്നതും എല്ലാം ആ സാരിത്തുമ്പ് കൊണ്ടായിരുന്നു....

അച്ഛനും അമ്മയും പങ്കിട്ട പ്രേമത്തിനും പലപ്പോഴും ഈ തുണിത്തുമ്പിന്റെ സാന്നിധ്യമുള്ളതായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു കൈകഴുകി വരുന്ന അച്ഛൻ എന്നും സാരിത്തുമ്പിൽ തുടക്കുമ്പോൾ അമ്മ പറയാറുണ്ട് "പടിഞ്ഞാറ്റെ കോലായിലെ അഴയിലെ തോർത്ത് എടുത്തൂടെ" എന്ന്..... എങ്കിലും എന്നും അച്ഛൻ കൈകഴുകി വരുന്ന വഴിയിൽ അമ്മ കാത്തു നിൽപ്പുണ്ടാവും....പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിലെ അവരുടെ ചിരികൾക്കിടയിലേക്ക് ഒരു തോർത്തും കടന്നു വന്നതായി ഓർമ്മയിൽ ഇല്ല...

കുളിച്ചിറങ്ങി ഓടിവരുന്ന എന്റെ തല തോർത്തിയിരുന്നതും അതേ സാരിത്തുമ്പായിരുന്നു. ഇന്നും ചില രാത്രികളിൽ കാറ്റ് തണുക്കുമ്പോൾ, ആ നനവുള്ള തലയിൽ അമ്മ തുടച്ചുതന്ന ചൂട് ഓർമ്മയിൽ വരും. തോർത്തിയ മുടിയേക്കാൾ കൂടുതൽ, എന്റെ ബാല്യവും അതിന്റെ ഓർമ്മകളെയുമാണ് അമ്മ തുടച്ചു മിനുക്കിയത്...

അമ്മയുടെ സാരിത്തുമ്പ്...
അത് എന്റെ ബാല്യമാണ്....
ഭയങ്ങളുടെ അഭയകേന്ദ്രം...
കണ്ണുനീരിന്റെ തുടുപ്പ്...
തണുപ്പിന്റെ പുതപ്പ്...
നാണത്തിന്റെ മറ...
സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ലളിതമായ രൂപം

അമ്മയുടെ സാരിത്തുമ്പ്, അത് ഒരു കാലഘട്ടമാണ്, ഒരിക്കലും തിരികെ ലഭിക്കാത്ത ബാല്യത്തിന്റെ അവസാന അടയാളമാണ്. ജീവിതം എത്ര മാറിയാലും, ആ തുണിയിൽ മുഖം ചേർത്ത് കരഞ്ഞ ആ കുഞ്ഞ് എന്നിൽ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്ന് ജീവിതം എത്ര ദൂരം പോയാലും, മനസ്സ് തളരുന്ന ചില നിമിഷങ്ങളിൽ ഞാൻ ഇപ്പോഴും തിരയുന്നത് അതേ സാരിത്തുമ്പാണ്. കാരണം ലോകത്ത് എവിടെയും കിട്ടാത്ത ഒരു സമാധാനം അതിലുണ്ടായിരുന്നു.

KCSMW
Card Games 2026
Rummy

The KCSMW Rummy Cards Tournament held on March 14th was a great success, bringing together for an evening filled with excitement, camaraderie, and friendly competition. It was wonderful to see such enthusiasm and sportsmanship from everyone who participated.

In keeping with the spirit of the event, we are happy to share that, after covering all expenses, the tournament's proceeds were donated to the KCS Women's Forum as a charitable contribution, making the occasion even more meaningful.

Congratulations to Toy Manalel for winning the tournament, and to Prabish Pillai for finishing as the runner-up.

We look forward to organizing many more such engaging events in the future. Stay tuned for our upcoming 28/40 cards tournaments!

KRISH MURTHY

അങ്ങനെ ഞാൻ അമേരിക്കയിൽ എത്തി

1968ലാണ് ഞാൻ ഇന്ത്യ വിട്ട് അമേരിക്കയിലെത്തിയത്. അന്നത്തെ യാത്രകൾ ഇന്നത്തെ പോലെ എളുപ്പമൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ടോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർ, സഹ ടോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർമാരേ, വിശിഷ്ടാതിഥികളേ! നിങ്ങളിൽ പലരും എന്നെപ്പോലെ പ്രവാസികളായതിനാൽ, എന്റെ പ്രവാസയാത്രയുടെ കഥ കുറച്ച് പങ്കുവെക്കട്ടെ. Madras University ൽ നിന്ന് M.Sc.Physics പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, University of Wisconsin-ൽ M.S. Computer Science പഠിക്കാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയിൽ വസ്ത്രങ്ങളും കുറച്ച് വ്യക്തിപരമായ സാധനങ്ങളും മാത്രം എടുത്തു. പോക്കറ്റിൽ $4,000ന്റെ cashier's cheque ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരു വർഷം ജീവിക്കാൻ വേണ്ട തുകയെന്ന് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ $2,400 tuition ഫീസിനായിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ള ചെറിയ തുകയിൽ മാത്രമേ ജീവിത ചെലവിനായി ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും അധികം ചിന്തിക്കാതെ, അമേരിക്കയിലെ വലിയ കമ്പ്യൂട്ടർ സെന്ററുകളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങളുമായി ഞാൻ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. Madrasൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട വിമാനം Bombay-ൽ ഇറങ്ങി. അവിടെ നിന്ന് നിരവധി യാത്രക്കാർ കയറി. രണ്ട് മണിക്കൂറിന് ശേഷം Bahrain-ൽ ഇറങ്ങി jet fuel നിറച്ചു . അവിടെ ഇന്ധനവില കുറവായതിനാലാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതെന്ന് പിന്നീട് മനസ്സിലായി. തുടർന്ന് Beirut-ൽ ഇറങ്ങി. ലെബനോൺ ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിന് മുമ്പായിരുന്നതിനാൽ, Beirut അതിസുന്ദരമായ ഒരു നഗരമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം Rome-ലേക്ക് യാത്ര തുടർന്നു. അവിടെ ഒരു French കാരന്റെ സമീപത്ത് ഇരുന്നു. ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിച്ചെങ്കിലും, അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകാൻ തയ്യാറായില്ല. Frenchക്കാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ താൽപര്യം കുറവാണെന്നു ഓർമ്മവന്നപ്പോൾ, ഞാൻ കോളേജിൽ പഠിച്ച French ഭാഷയിൽ കുറച്ച് വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു.

ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം മാറി സ്നേഹത്തോടെ സംസാരിച്ചു, ഒരു Gauloises സിഗരറ്റും നൽകി. പിന്നീട് London-ൽ ഇറങ്ങി, ഒരു English beer കുടിച്ച്, ഞാൻ New York-ലേക്ക് തിരിച്ചു. വിമാനം New York- ൽ എത്തിയപ്പോൾ വൈകിയിരുന്നു.Wisconsinലേക്ക് പോകേണ്ട flight ഇതിനകം പോയിരുന്നു. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ Air India counter-ൽ എത്തി. ഇന്നത്തെ പോലെ യാത്രക്കാർക്ക് സഹായം നൽകാതെ airline ജീവനക്കാർ പോകുന്ന കാലമല്ല അത്. അന്നത്തെ രീതികൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. എല്ലാ യാത്രക്കാർക്കും രാത്രി താമസിക്കാൻ ഹോട്ടൽ മുറി, അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതഭക്ഷണം, യാത്രയ്ക്കുള്ള വാഹന സൗകര്യം എല്ലാം ക്രമീകരിച്ച് തീർക്കുന്നതുവരെ Air India manager അവിടെ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു Stadtler Hilton Hotel-ൽ ഞാൻ അന്നു രാത്രി താമസിച്ചു. മെത്തയ്ക്ക് മുകളിൽ മനോഹരമായ കമ്പിളിപ്പുതപ്പുകൾ കണ്ടെങ്കിലും, അത് എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നറിയാതെ, അതിന്റെ മുകളിൽ തന്നെയാണ് ഞാൻ കിടന്നുറങ്ങിയത്! പിറ്റേ ദിവസം Madi-sonൽ എത്തി. Airport-ൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഒരു സർദാർജിയെ കണ്ടു. ഇവിടെ ടാക്സി കിട്ടുമോ? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. Campus-ലോട്ടു തന്നെ ഞാൻ കൊണ്ടു പോകാം, എന്നു Economics Ph.D. വിദ്യാർത്ഥിയായ ഇന്ദർജിത് (ഐ.ജെ.) സിങ് പറഞ്ഞു. തന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ അനിയനെ airportൽ നിന്ന് campusലോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം വന്നത്. മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെ പഴയ കാറല്ല, നല്ലൊരു Volvo ആയിരുന്നു ഐ.ജെ. ഓടിച്ചിരുന്നത്. ഞങ്ങളെ ആദ്യം University YMCAയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആദ്യ പത്ത് ദിവസത്തേക്ക് University ഒരു dormitoryയിൽ താമസ സൗകര്യം നൽകിയിരുന്നു. അതിനു ശേഷം താമസം കണ്ടെത്തുന്നത് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ

സ്വന്തം ചുമതലയായിരുന്നു. വിവിധ dormitory-കൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഏറ്റവും ചെലവ് കുറഞ്ഞതും വൃത്തിയുള്ളതും YMCA ആണെന്നും, campusന്റെ മധ്യത്തിലായതിനാൽ ക്ലാസിലേക്കു പോകാൻ സൗകര്യമാണെന്നും ഐ.ജെ. പറഞ്ഞു. അതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ അവിടെ ഒരു മുറിക്ക് അപേക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് ഒരു വർഷം അവിടെയായിരുന്നു താമസം.

ആരംഭ ദിവസങ്ങളിൽ അനേകം അപേക്ഷാപത്രങ്ങൾ (forms) പൂരിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു മേശയ്ക്കരികിൽ ഒരു ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീയെ കണ്ടു. പേര് "മറിയ" എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ മലയാളിയാണോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ Portuguese ആണെന്നു പറഞ്ഞു. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അടുത്ത പരിചയമായപ്പോൾ, അവർ Goanese ആണെന്നു മനസ്സിലായി. അവർ Psychology-യിൽ Ph.D. വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്നു. അന്താരാഷ്ട്ര വിദ്യാർത്ഥികളെക്കുറിച്ച് survey നടത്തുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു എനിക്ക് ഒരു അപേക്ഷാപത്രം നൽകി. ഉച്ചയ്ക്ക് അത് പൂരിപ്പിച്ച് തിരികെ കൊടുക്കാൻ പോയപ്പോൾ മറിയയെ കണ്ടില്ല. അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു ഉയരം കൂടിയ സായിപ്പിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം മറിയയുടെ ഭർത്താവായ എറിക്കായിരുന്നു- Dutch Jew. പിന്നീട് മറിയയും എറിക്കും എന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളായി.

വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ ശേഷം, മറിയയും എറിക്കും എന്നെ വിവാഹിതരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ താമസിക്കുന്ന apartment - ലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. വൈൻ കുടിച്ചും അത്താഴം കഴിച്ചും Mission Impossible, Mod Squad, All in the Family തുടങ്ങിയ television shows ഒരുമിച്ച് കാണും. അമേരിക്കൻ ജീവിതവും സംസ്കാരവും ടെലിവിഷൻ എങ്ങനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മറിയയും എറിക്കും വിശദമായി പറഞ്ഞുതരും. അങ്ങനെ എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം ക്ലാസ് മുറിക്കു പുറത്തും തുടർന്നു.

ആദ്യ semester-ൽ മൂന്ന് courses എടുത്തു. AI course -ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സഹപാഠി University Computer Center-ൽ part-time programmer ആയി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ എനിക്കും ജോലി കിട്ടാമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഒരു aptitude test കഴിഞ്ഞ് എനിക്കും ജോലി ലഭിച്ചു. ആഴ്ചയിൽ 20 മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്തതിനാൽ University tuition-ൽ in-state discount ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ ജോലിയിൽ COBOL-ും Assembler-ും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു. ആ പരിചയവും സാമർത്ഥ്യവും കാരണം Milwaukee-യിലെ Northwestern Mutual Life Insurance Company-യിൽ Database Systems Programmer ആയി ജോലി ലഭിച്ചു. അവിടെ നല്ല പ്രകടനം കാഴ്ചവെച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ NML Federal Government നോട് അപേക്ഷിച്ച് എനിക്ക് permanent residence ലഭിക്കാനുള്ള സഹായവും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ എന്റെ അമേരിക്കൻ സ്ഥിര ജീവിതത്തിന് തുടക്കമായി.

No Stranger to Pride

MAYA MURALI

As a fifteen-year-old, I am no stranger to pride. And Zoe Henderson is full of it. One morning, she trotted up to me, beaming and as proud as a peacock. She had Charlie Iyengar in tow, and plopped herself down on my desk. I bit my tongue so I didn't reprimand her.

“Guess what?” She says excitedly in lieu of a greeting, grabbing my shoulders and shaking me as if she didn't already have my attention. Before letting me respond, she barreled on, “They're holding a talent show next month! Can you believe it? This school never does anything fun.”

“They do a talent show every year, Zoe,” I point out, smiling at her enthusiasm. I take her hands off myself and put them in her lap. “It's just to appease the students so they have something to look forward to in the year before summer break.”

“Yeah, but it's our first year and Winslow Middle School never had anything fun.”

Charlie interjected, “But what about it? Are you planning to join? I told you earlier that the staff have picked Principal Fletcher's daughter for the past three years to stay on his good side.”

“Is that allowed?” I asked incredulously.

“No.”

Zoe waves her hand around dismissively. “Yeah, but there's still a second and third place. Besides, Marie graduates this year—”

“Is that her name?” Charlie asks thoughtfully.

“Yes,” Zoe mutters exasperatedly. “But her name is besides the point!”

“And what is the point?”

Zoe fixes me with her unimpressed gaze and I have to stop myself from squirming uncomfortably. “You can enter.” Before I can protest—because I'd really rather not waste my time when there's a near guarantee of not winning—she continues, “Your designing skills are crazy. Like the blouse you made me last year for my birthday? *Phenomenal*.”

She was exaggerating and I knew it, but it still made me shy and pleased. Her words always held too much sway with me. A fact she knew and took advantage of—like now.

Two weeks later and I was nearly done with my designs. I had about seven and I had to narrow it down to three since I only had three models: myself, Zoe, and Charlie. I was already rushing up the stairs when my father, Anand, called, “Welcome back—where did she go?”

“Hi!” I yelled before slipping into my room, changing into my home clothes, and pulling out my sketchbook.

I had hardly settled on the bed with my work when my door opened to show my mother. “What is this? You’re never so eager to do homework.” Her eyes went to the half formed dress on a mannequin that I had brought forth from my notebook, so that we never had to buy one. It worked for everyone—I could make my mannequins fit the model I was working with, and my parents never needed to expend much money.

I never told Amma about the talent show because I knew she would get excited for all the wrong reasons.

Amma and Appa have supported me in every one of my endeavors. All except one, that is. My family came to the States in 2018, when I was seven, because Amma had gotten a transfer and they wanted to give me better opportunities. But all good things come with a side of the bad, don’t they? “Better opportunities” came with the price of “bullying.” Keeping my family happy wasn’t worth it anymore.

“I’m just designing, Amma,” I told her, shifting to hide my drawings. Her comments on them always made me feel terrible about myself. But she is still my mother, so I can’t tell her to mind her own business.

“What? Why are you hiding them, then? Show me.” She reached for my sketchbook and I could only weakly protest as she took it away from me. She flipped through the most recent pages and scoffed. “Why don’t you design anything other than tops and dresses? You should make a lehenga or saree. You draw so beautifully but you waste it on clothes like this?” There she goes again.

“Amma, can’t you drop it?” I whine, reaching for my book, but she pulls it away and I glare at her.

“What is that look for? I am only telling you what I think. Shouldn’t designers take constructive criticism?”

“This is just criticism,” I snapped. I saw her eyes darken and familiar fear flashed through me momentarily. I pushed on anyway; I’m already in trouble. “And I don’t want it.”

“You never listen to me! It makes sense, no? Just make one of them a kurta—that’s the bare minimum.”

“I don’t want to, Amma! Just leave me alone.” Amma sneers at me, tossing the sketchbook back on the bed. “Fine. I won’t speak anymore to you. Will that make you happy?” She scoffs and turns away, heading back downstairs and leaving my door open.

I groaned and suppressed the urge to scream into my pillow or throw anything—that would get me in ten times the amount of trouble I’m already in. I glared at the sketches on my open book out on my bed.

“Watch out!” A basketball hurtles at me and I yelp, pulling my book up to protect my face. The ball knocks it out of my hands. “Sorry,” the voice calls again, and I look up to see a girl around my age, holding the basketball under one arm and handing me my sketchbook with the other.

“Thanks,” I say wearily, taking it from her.

“Those are some really cool sketches,” she grins.

I glance down at my sketchbook, then back at her. “You really think so?”

"Yeah," she says easily. "You're good at what you do." I smile at her and shift over on the bench to make space as she sets her basketball down by her feet. She sets a foot atop the orange ball to keep it from rolling away. "I'm Harper," she introduces. "I'm pretty sure we go to the same school."

"Ashridge?"

"Yeah!"

"Then, yes, we do. I'm Devika. Freshman," I add to clarify.

"I'm a sophomore." She nods at my work. "Are these for the talent show?"

"Yeah. Well," I mumble, "maybe not these specific sketches. These are my finals, but I'm not fully satisfied with them." I open the sketchbook back to the right page and tilt it towards her. She leans in and flips through the three pages with care, like she's afraid to smudge the pencil or crease the pages. It's thoughtful of her.

"Wow. These are really good," she repeats. I feel myself relax and a shy giddiness rises within me. It's been a while since someone has complimented me so genuinely.

She goes through them again, eyebrows furrowed slightly, before raising her gaze. "Can I ask you something?"

"I don't see why not."

"Where are you from?" She asks abruptly but curiously.

I blink in surprise. "Uh… India." I say slowly.

Harper nods. "That's cool." I wait for the follow-up-a joke, a dig, a comment about stereotypes-
but it never comes. She looks back down at the sketches.

"Why do you ask?" I prompt her.

"Well… these are beautiful," she states and I frown, feeling a "but" coming. "But, they don't show any of you."

I tilt my head inquisitively. "Any of me?"

"Like, your background. Your story." She waves her hand at the designs. "Who you are. Culture tells a lot about someone and their life, doesn't it?"

The words don't sting like Amma's accusatory comments. There isn't any disappointment—just an observation. It sounds like actual constructive criticism.

"I didn't really want it to be obvious." I disclose after a moment.

"Why not? It feels like something is missing. And you mentioned that you were unsatisfied earlier."

I look at the page, open on my third design. It's clean, neutral, impersonal. It's American—safe.

"My cousin's girlfriend is from Karnataka. She wears traditional clothes to every event she's been to, and they're all so beautiful. There are so many patterns and colors I've seen on them," Harper continues. "Even if you don't go full traditional, you could try to incorporate some ethnic elements in your current designs—maybe colors, or inspired borders?—just a hint of something to make them stand out. Right now, they could belong to anyone."

The truth in her words settles heavily in my chest. I don't want that. I want to be recognized for my work. I like that feeling of pride when someone acknowledges me.

I think of saree borders and patterns that match temple carvings. Of bright colors that create beautiful contrasts. Of clothes I haven't attempted to draw in years.

"I used to draw that,"I say quietly. Harper eyes me, waiting. "I stopped," I finish.

She doesn't ask why. She just says, "Well, if you try to add some elements in, take it slow, I think they'd feel more… complete." I swallow and nod, my throat tight at the thought of doing something I'd once sworn off.

"I'll try that. Thanks, Harper."

"Anytime, Devika."

I don't erase my old designs. But I start again on a new page. The changes I want to make are too drastic to use the old as a framework.

At first, the changes were small. I made the V-neckline expose just the collarbones; I added colors, the tones of precious jewels, bright and eye-catching; the sleeves became long sleeves, and then I added intricate embroidered patterns onto their cuffs. I sewed sequins and rhinestones on after bringing them to life, tapping the designs with my fingers with the full intent of bringing the detailed drawing to life. Such tricks don't work with depictions of living things, but with clothes? With this level of detail, I hardly have to do a thing afterwards to fix it.

It feels wrong to be doing what I vowed to never do. It feels wrong to take down my defenses. But at the same time, it feels right in a way designing hasn't felt in a long time.

With only one week left until the show, I work late into the nights, the house always quiet other than the hum of my ceiling fans, the rustling of fabrics, and the distant snores of my father. I always wait until I'm sure my parents are asleep before restarting my night work—my mother would never let me stay up late as long as I need. When I finally stop, too early in the morning to be awake, my fingers are either smudged with graphite or pricked with needles, since I have to sew with no light but my desk lamp.

I returned to the park bench at Ashridge Park's basketball court, where I'm almost guaranteed to see Harper after school. She got really excited when I showed her my revisions. She wasn't the hard part. The next hurdle is more challenging.

At home, I set my designs on the dining table after dinner, palms slightly damp. "I changed my designs," I said, looking at Amma. "For the talent show. I'm almost done with them upstairs."

Amma leans forward immediately, sliding her glasses on. Appa glances over, parting with his laptop momentarily. They study the pages in painstaking silence. Amma smiles. It's so authentic—

I almost forgot what her smile at full force looked like.

"It's wonderful, Chakkare," she murmurs, her finger brushing the paper. "You've finished them, you said?"

I nod, my throat tight. "Almost. Do you want to see?"

"Yes," she nods eagerly. "Of course."

Bringing the designs to life was exhausting and exhilarating at the same time. Fabric still sprawled about my bedroom and my fingertips were sore from embroidering. I redid some seams and hems over and over until it was perfect—I even fashioned a brooch for my third dress from the last bit of sketchbook paper I had which took me four hours to design, amend and bring to life.

One outfit blends a modern style with traditional patterns and embellishments. Another has a draping inspired by sarees, but tailored to fit the look. The third is the boldest—color-rich, elaborate, and clearly inspired by lehengas and half-sarees.

When Zoe comes to the dressing room on the day of the Ashridge High School's Annual Talent Show, she almost overlooks the mannequins with my designs. She doubles back, jaw dropping.

"What is this?" she asks, staring at the center piece like it personally offended her. I bristle. "My designs."

She slows turns to look at me. "No, these—" She gestures wildly at the three mannequins. "They're wrong. Devi, we'll be a laughing stock for the next four years if we go on stage wearing these. This isn't what we agreed on."

“They’re not yours,” Harper says as she slides into the backstage room. I relax slightly—I’m not facing Zoe alone anymore.

Zoe whirls around. “Who are you? This isn’t any of your business.”

“Seeing as you’re undermining my friend, I think it is,” the sixteen-year-old counters.

Zoe seethes. She circles back to me, voice mocking. “You’re actually going to wear that on stage? In front of our whole school?”

I meet her gaze as steadily as I can. “Yes.”

She stares at me for a moment longer before throwing her hands up in the air. “Fine! See if I care! Good luck finding another model that’ll wear that,” she sneers. “I doubt Charlie will like your changes either.” She storms out of the room.

After a moment, Harper speaks up. “Wow. She is horrible.”

I sigh. “Maybe. But she’s been my best friend for the past three years. I guess I didn’t really see anything wrong with her point of view before.”

At that moment, Charlie opens the door. “Sorry I’m late. Did Zoe not come in—?” Her eyes fix onto the clothes.

I shuffle my feet nervously. The speckled, tiled floor is quite interesting when you start observing it. I wonder where that stain came from—

“A warning would have been nice,” Charlie mutters eventually. “That you were changing the designs.”

I glance up. Charlie has been just as uncomfortable with her own origins as I have been with mine, if not more so. She changed her name from Charulata to Charlie, added highlights to her hair to make it lighter, and wore shorts and jeans every day to fit in. She never told me any of this, but I found it all too familiar to ignore.

“Are you mad?”

“I wasn’t expecting it,” she replies instead.
I wince. That’s not a no.

“I know. You don’t have to stay.”

Her deep brown eyes find my own matching pair. After a moment of searching, she sighs and shrugs helplessly. “And what? Have you scrap this gorgeous thing without showing it off?” She strokes the fabric of the first outfit gently, almost as if she is scared to. “I don’t know if I’m ready for such a bold statement, Dev,” she murmurs. “But if I continue to do nothing, I guess we’ll be stuck in the same hopeless loop forever.”

I look down at her hopefully. “So you’ll stay?”

“Yeah. Yeah, I will.” She fixes me with an uncertain smile.
“Thank you.”

Since Zoe was no longer modeling, I hired Harper as soon as she volunteered.

“I’ve always wanted to wear these.” She sounds in awe. I shake my head, just glad that she is of a similar stature to Zoe, if not a bit taller. She’s wearing the partial saree, while Charlie is adjusting the embroidered dress shirt, which is reminiscent of a kurta or a churidar. I have yet to change into my lehenga-inspired dress—I’m busy accessorizing the girls with bangles, jhumkas, and gold and silver chokers. “I feel like a princess. Like an actual, realistic one.”

I snort, pulling out a gold nettichutti with red and green gemstones. “European ones not real enough for you?”
Harper wrinkles her nose. “Overused. And they seem so fantastical.”

“I guess that’s true,” I concede, signalling her to bend down so I can put it on her. I doubt she’s ever worn one before. The colors contrast well with her wavy brown hair. Better than it would with Zoe’s blonde locks.

“Besides, these are way prettier.”

Charlie walks over to me, sporting her ornaments already. “How do I look?” She strikes a pose.

“Wonderful,” I breathe excitedly.

“Your turn!”

Being directly backstage is nerve wracking enough with how many people were staring at us. Fashion design isn't a popular talent one signs up under to begin with. Especially not something so outlandish—not in high school. My palms are sweaty and I pinch the clippable nose ring tighter on my nose. They always feel one deep breath away from falling off. Harper is making conversation with one of her sophomore friends somewhere behind me and Charlie is at my side, rocking back and forth on her heels. I secured the gaudy golden jewelry on my nose once more for good measure before inhaling deeply to slow my racing heart and raging anxiety.

When it's finally my turn, the night's emcee introduces me to the crowd as well as my purpose on this stage: to share a piece of myself through my couture. We go in order; Charlie first, steeling her nerves behind a dazzling smile; then Harper, confidently sashaying down the center of the stage; then me. I wait until Harper has nearly made it to the edge before exiting the left wing. I compose myself before fixing a smile upon my face that I hope is more self-assured than I feel.

When I'm on stage, I don't look for the judges, or my friends, or Zoe. My eyes latch on to my parents and my grin becomes a little brighter. Amma is crying; Appa's smile is so wide, it rivals my own. Applause fills the auditorium as we turn and strut back. Real, genuine applause for me. Afterwards, parents stop me in the hallways as I'm looking for my family to tell me how striking my designs were, how beautiful. And for days afterward, teachers congratulate me on my work and compliment it.

At home, the night of the talent show, Amma hugged me tight. "I'm so proud of you," she announced proudly. "You were so brave, Chakkare." I beam into her shoulder.

I am no stranger to pride. And I have a lot to be proud of.

ഒരു വാതിൽ അടയ്ക്കുമ്പോൾ മറുവാതിൽ തുറക്കുന്നു

വത്സല ബി വാര്യർ

കോഴി കൂകുന്നതും കാക്ക കരയുന്നതും കേട്ട് അന്നവൾ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു പതിവുപോലെ അടുക്കളയിൽ ചെന്ന് കാപ്പി കുടിക്കാമെന്ന് കരുതി. അവിടെ പതിവിനു വിപരീത മായി പല നല്ല ഭക്ഷണത്തിന്റെ മണം ഉയർന്നുവരുന്നു. അവൾ തിരക്കുപിടിച്ചു ജോലി ചെയുന്ന അമ്മയോടു ചോദിച്ചു 'എന്താണമ്മെ ഇന്ന് പതിവില്ലാത്തൊരു പാചകം'. അമ്മ പറഞ്ഞു 'നീ സമയം കളയാതെ കാപ്പി കുടിച്ചു കുളിച്ചു റെഡിയായിരുന്നെ. ഇന്നു നിന്നെ പെണ്ണുകാണാൻ ചിലർ വരുന്നുണ്ട് '. ഇതുപല പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചതാണെങ്കിലും ഇന്നു പതിവിലും ഗംഭിരമായ വരവേല്പാണല്ലൊ. കൂടുതൽ വല്ലതുമുണ്ടോ എന്ന് അവളുടെ ചോദ്യത്തിന് 'നിന്റെ ചൊവ്വാദോഷമുള്ള ജാതകത്തിന് ചേരുന്ന ജാതകപ്പൊരുത്തമുള്ളയാളെ ദല്ലാൾ രാമൻ നായർ കണ്ടു പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതാണ്. ഞങ്ങളിതു നിശ്ചയിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. നിന്റെ അച്ഛനും ഹൃദയാഘാതം വന്ന ആളാണല്ലോ'എന്ന് .

അവൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ കുളിച്ചൊരുങ്ങാൻ പോയി. അനിയത്തിയെക്കാൾ നിറം കുറച്ചു കുറവാണെങ്കിലും ഒത്ത ശരീരവും നീണ്ട മുടിയും ചിരിച്ച മുഖവുമുള്ള അവൾ കാണാൻ നല്ല ഐശ്വര്യമുള്ളവളായിരുന്നു.

അമ്മയും അച്ഛനും വീട്ടിലുള്ള സഹോദരങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, അയൽക്കാർ എല്ലാവരും കാഴ്ചകാണാനെന്നവണ്ണം തയ്യാറായിരുന്നു. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ അനിയൻ 'അമ്മെ അവരെത്തി' എന്നുപറഞ്ഞു. അവളുടെ നെഞ്ചിടിപ്പു തുടങ്ങി. സ്വകാര്യമായി ഈശ്വരനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു ചെറുക്കൻ തരക്കേടില്ലാത്ത ആളായിരിക്കണെ എന്ന്.

അമ്മ അപ്പവും വടയും പഴവുമെല്ലാം പ്ലെയ്റ്റുകളിൽ നിരത്തി. കാപ്പിയും കപ്പുകളിൽ ഒഴിച്ചുവച്ചു. അല്പസമയത്തെ മുൻവശത്തെ കോലാഹലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അച്ഛൻ പൂമുഖത്തിൽനിന്ന് ഉള്ളിലെത്തിതന്നോടു മുൻവശത്തു വരാൻ പറഞ്ഞു. അമ്മയുടെ കൂടെ അവൾ ഉൽഘണ്ഠയോടെ മുന്നോട്ട് അടിവച്ചു. അവൾ പതുക്കെ തല ഉയർത്തിനോക്കി 'എവിടെ പയ്യൻ'. അവിടെ ആരോഗ്യവാനായ സാമാന്യം കൊള്ളാവുന്ന ഒരാളെയാണ് അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. ഫോട്ടോവിലും തരക്കേടില്ല എന്നു തോന്നുന്ന ഒരാൾ.

എന്നാൽ തല നരച്ച രണ്ടുപേരുടെ നടുവിൽ അത്ര പ്രായം തോന്നിക്കാത്ത ആളെ അവളൊന്ന് നോക്കി. ഒരുജീവനില്ലാത്ത അസ്ഥിപഞ്ചരം പോലെ ഒരാൾ. അവളുടെ തലയിൽ കൊള്ളിയാൻ മിന്നി. വെട്ടിയിട്ട പോലെ അവൾ തല തിരിഞ്ഞു വീണു. അവിടെ അകെ ബഹളമായി. വന്ന വിരുന്നുകാർ എഴുന്നേറ്റു. വീട്ടുകാർ അവൾക്കു പ്രഥമ ശുശ്രുഷകൾ ചെയുന്ന തിരക്കിലായി. 'ചുഴലിയുള്ള പെണ്ണിനെ ഞങ്ങളുടെ തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കാനുള്ള പുറപ്പാടാണല്ലേ' എന്ന് പയ്യന്റെ അച്ഛൻ അവളുടെ അച്ഛനോടുചോദിച്ചു എന്നിട്ടു കൂടെവന്ന പയ്യനടക്കമുള്ളവരോട് 'ഇനി ഇവിടെ നിന്നാൽ ശരിയാവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു വെളിയിലിറങ്ങി എല്ലാവരുംകൂടി യാത്രയായി.

സ്വല്പ സമയം കഴിഞ്ഞു അവളുടെ ബോധം വന്നു. എഴുന്നേറ്റിരുന്നു വെളിയിലേക്കുനോക്കി. അപ്പോൾ നിരാശയായ അമ്മ ആവേശത്തോടെ അവളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു നിലവിളിതുടങ്ങി. 'ഒരുമ്പെട്ടോളെ നിനക്ക് എങ്ങനെ ഇങ്ങനേ പെരുമാറാൻ തോന്നി. നല്ല സമ്പന്ന കുടുംബത്തിലെ നല്ലൊരു പയ്യനെ എങ്ങിനെയോ തപ്പിപിടിച്ചു കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ

അവളുടെ ഒരു ശൃംഗാരം. നിനക്ക് കാമദേവൻ വരുമെന്ന് സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നാൽ മതി. ഞങ്ങൾക്കാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ'. വന്നവരെല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയി.അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും വിട്ടില്ല. ജോത്സ്യനെ കണ്ട് കവടി നിരത്താൻ പറഞ്ഞു. കേട്ടത് അവളുടെ ദേഹത്ത് ബാധയുടെ ഉപദ്രവം കയറിയിട്ടുണ്ട് അതു മന്ത്രവാദം വഴി ഇറക്കാമെന്ന്. ജോത്സ്യൻ പറഞ്ഞ ദിവസം മന്ത്രവാദിയെയും ശിങ്കിടിയെയും കൂട്ടി വന്നു. പൂമുഖത്തു കളം വരച്ചു. മഞ്ഞൾ കുങ്കുമപൊടി ശംഖ് മണി എന്നിവനിരത്തി. മൂന്നുനാലു നിലവിളക്കുകത്തിച്ചുവെച്ചു 'ഓംക്രീം' എന്ന് പറയാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു മന്ത്രവാദി പറഞ്ഞു 'കുട്ടിയെ കൂട്ടികൊണ്ടു വരൂ ഇവിടെ ഇരുത്തു' എന്ന്. തന്റെ കൈ പിടിച്ചു കൂട്ടികൊണ്ടുവന്ന് അമ്മ അയാൾ പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തിരുത്തി. അയാൾ ആവേശം കയറി ഒരു പ്രത്യേകതരം വടിവെച്ചു അവളെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറെയായപ്പോൾ വേദന കൊണ്ടവൾ പുളഞ്ഞു ഹും ഹും എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടതും മന്ത്രവാദി അടിനിർത്തി പറഞ്ഞു 'ബാധ ഒഴിഞ്ഞു പോയി എന്ന്. പിന്നെ നല്ല തുകയും വാങ്ങി നല്ല ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു സ്ഥലം വിട്ടു.

അവൾക്കു നിരാശയും സങ്കടവും വന്ന് ആരോടും മിണ്ടാതെയായി. ഏഴുചില്ലും തലപന്തും കൂട്ടുകാരുടെ കൂടെ കളിച്ചു കുളത്തിൽ നീന്തി കുളിച്ചു രസിച്ച നല്ല കാലങ്ങൾ ഓർത്തു. തൊടിയിലൂടെ ഓടുമ്പോൾ വഴി യിലുള്ള വയലിലെ ചെറുപയർ പറിച്ചു ചവച്ചും പുളി പെറുക്കിയും മാവിലും പറങ്കിമാവിലും കല്ലെറിഞ്ഞു വീഴ്ത്തികളിച്ചകാലം എങ്ങോട്ടുപോയി. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞു അച്ഛനും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. അമ്മയാണെങ്കിൽ എല്ലാം അവളുടെ കുറ്റമാണെന്നുറച്ചു അവളെ തീരെ അവഗണിച്ചു. അവൾ വീട്ടുജോലികൾ മുഴുവൻ ഏറ്റെടുത്തു ചെയ്തു അമ്പലത്തിൽ മാത്രം പോയിട്ടുവരും.

അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം അമ്പലത്തിൽനിന്നും വരുമ്പോൾ ഈശ്വരാധീനം കൊണ്ടാകാം അടുത്തുള്ള സ്കൂളിലെ മാരാർ മാസ്റ്ററെ കണ്ടു . അവൾ വണക്കം പറഞ്ഞു. അയാൾ പറഞ്ഞു 'എന്തിനാകുട്ടി വെറുതെ സമയം പാഴാകുന്നത്. അടുത്തു തന്നെ സ്കൂളിൽ ടീച്ചർ തസ്തി കയിൽ ആപ്ലിക്കേഷൻ കൊടുക്കു. ഒഴിവു വരുന്നുണ്ട്.' അവൾ അതനുസരിച്ചു ടീച്ചർ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. സ്വന്തം കുട്ടികൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ കുട്ടിയും സ്വന്തമെന്നുകരുതി പഠിപ്പിച്ചു. അവളുടെ ജീവിതം ചാരുതാർഥ്യമടഞ്ഞു.

വെറുതേയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

ഒരു നുണ ഒരുനൂറു വേള ചൊല്ലീടുകിൽ
അതു നുണയല്ലെന്നു തോന്നീടുമോ
ഒരു സത്യം ആരും മൊഴിയാതിരുന്നാലും
അതു സത്യമല്ലെന്നു [illegible]ന്നീടുമോ

അനുദിനം ലോകരെ ഹീനരെന്നോതീടിൽ
സ്വയമങ്ങു അവ്യാജനായിടുമോ
താനൊരു രക്ഷകൻ എന്ന് ചമഞ്ഞീടിൽ
പരമാർത്ഥം ഒരുനാൾ അറിഞ്ഞീടുമോ

താൻ താൻ വരുത്തുന്ന തെറ്റുകൾക്കൊക്കെയും
അന്യരെ പഴിചാരി നീങ്ങിയെന്നാൽ
തന്നുടെ തെറ്റുകൾ എല്ലാം ഒളിക്കുവാൻ
അതുമൊരു പുകമറയായിടുമോ

മിഴികൾ ഭ്രമിക്കുന്ന കായ്കനി കണ്ടിട്ടു
ശുചിയുള്ളതെന്നു നിനച്ചിടാമോ
അവയിൽ പതിയിരുന്നവ ഭുജിപ്പോർക്കുള്ളിൽ
വിഷമടിയുന്നതു കണ്ടിടാമോ

ജീവിതചര്യ തൻ താളം പിഴക്കുന്നു
രോഗങ്ങൾ തൻ പടയേറ്റം പെരുകുന്നു
രോഗശാന്തിക്കുള്ള ഔഷധങ്ങൾ പല
രോഗാമനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാണോ

രോഗം വിതച്ചിട്ടു രോഗശാന്തിക്കായി
ഔഷധമേകുന്ന രീതിശാസ്ത്രം
ഒന്നു പുഷ്ടിക്കുവാൻ ഒന്നഴുകീടണം
എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിൻ തുല്യമാണോ

Prasad Nair

Summer Dreams 2026

Pranav Deepak

Global Contributions

We've seen differences,
But never seen teamwork,
We have to make the world better,
For humanity to see the world better,

Contribute on each idea,
As if the world was united,
In one country form,
To become the brightest world,

We try to make things better,
But sometimes fail,
But that enhances,
Humanity's Growth.

Summer Dreams 2026

Behavior analysis

Vismaya Nambiar

Behavior analysis is a field of science that observes, measures, and analyzes behavior. Unlike the myth, behavior analysis can be applied on anyone and everyone. A behavior is something that is observable, measurable, and objective. Behavior analysis observes the environment in which a behavior occurs. Within the environment we identify certain conditions that can be labeled as the antecedent and the consequence.The antecedent is a trigger for the behavior. The consequence is what happens right after a behavior.This is what is referred to as the 'ABC model' - Antecedent, Behavior, Consequence model. This is used to identify the factors affecting a behavior and maintaining it. Let's take an example of a child's throwing behavior. The mom says, "It's time for dinner!". Then the child starts throwing toys all over the room. After the behavior, the mom says "Fine!" and the child is given more time to play with the toys. A behavior analyst would say the child's throwing behavior is to escape from dinner time and by giving the child more time to play right after, the throwing behavior is unknowingly being reinforced. Behavior analysis can be utilized in many fields such as parenting, education, wellness coaching, autism support, sports, and addiction to name a few. The crux is to view problematic situations in terms of what people do, not what they are or what's inside of them. This allows the person to change those response patterns based on the situation.

Our verbal, and social conditioning has been under the light of 'I'. 'I took out the trash', 'I danced', 'I got hurt', and the list can go on. While the person may be doing the actions, behavior analysis pushes us to see the stimuli preceding that behavior or the consequence we are trying to get/avoid. Behavior analytic thinking requires us to shift our thinking and remove ego in order to see behaviors for what they are and what they are controlled by.

Behavior analysis has changed the way I approach and see the world. For e.g. In the past, making a mistake in dance was aversive to me; I used to pair it with punishment, embarrassment, and feeling not good enough. However, this perspective has allowed me to separate the behavior of making a mistake in dance from the consequence I have experienced with it of aversiveness. I can work on an intervention to pair making a mistake with a different consequence, such as laughter or positive reinforcement. This is more suitable because rather than behaving to avoid punishment or aversiveness, I am just emitting a behavior. The concept of using positive reinforcement is the crux of behavior analysis.

To summarize, "Reinforce the behaviors you want to see while not-reinforcing the ones you don't want to see". When I refer to "not-reinforcing", that does not mean punishment. That is the normal perception that people have. In my opinion, the reason why certain people tend to over react seeing "not reinforcing" behavior is because they are unable to deal with their own emotions at that moment. I understand that comes across as harsh. I too have experienced this, experienced rage at a friend, or brother and not controlling it, we are human. But this is what makes behavior analysis so cool, we can isolate the behavior, and if we deem it one we want to change we can adjust the antecedents and consequences. I would like to reemphasize that we need to have no ego because this process requires us to look within and accept the reasons why we are behaving this way rather than being defensive. The more mentalistic phrase "more is less" applies here - There is no need to give a whole lecture when someone makes a mistake, there is more power in expressing less.

Spring

Everyone remembers the saying they say,
about the showers in April bringing the
flowers in May.
In all of the colors, from yellow to pink
and while you stare in awe you'll start
to think.
Think about how quick the year is
progressing, so fast that you start second
guessing.
It felt like yesterday we were in the
snow, but all these memories were long ago.
Then you come back,
to reality and you get startled by a
buzzing bumblebee.
The weather is getting warmer,
whether we like it or not, and spring came
around faster than we thought.

Amaya Menavan

"Rama Pattabhishekham" - Mural Painting by Vijayeta Vasanth

പറയാത്ത മൊഴികൾ

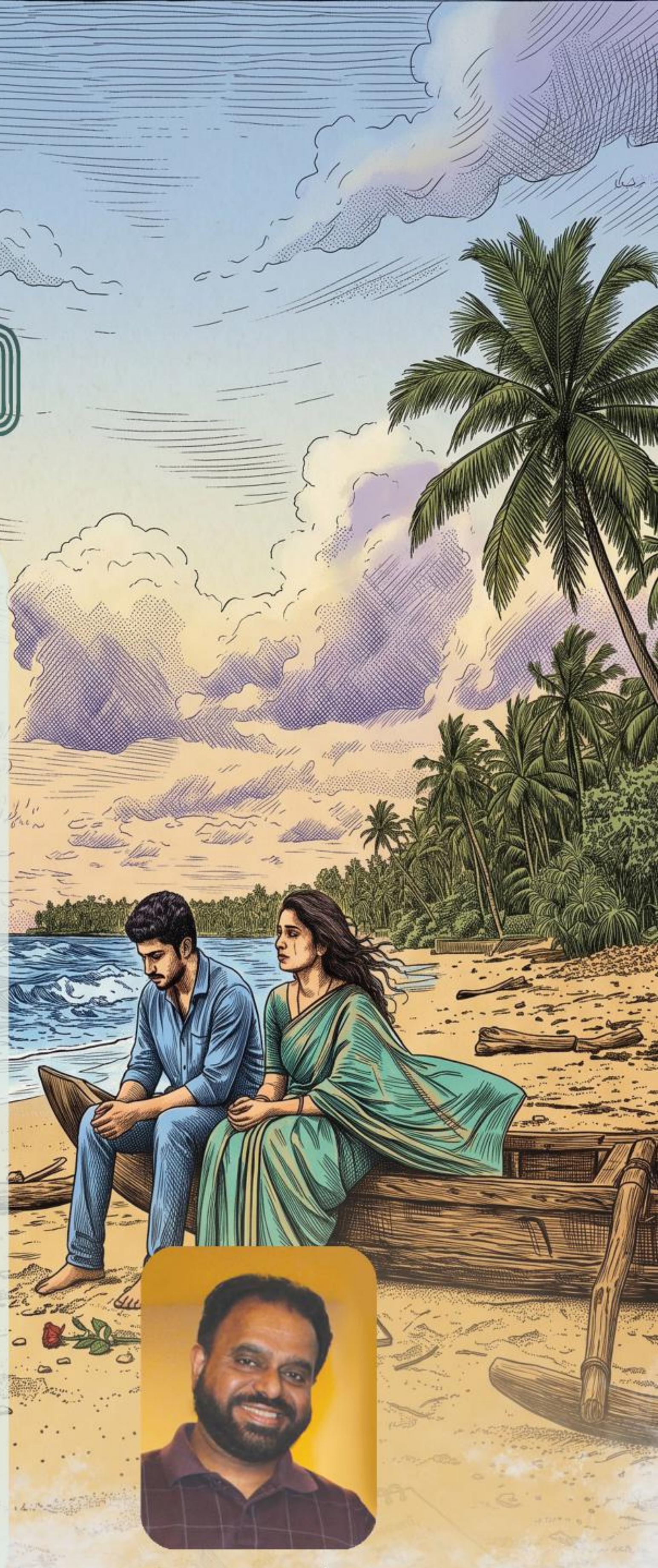

പറഞ്ഞില്ല ഞാൻ, ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല നീ
എന്റെ അടുത്തിരുന്നെങ്കിലും കാതോരമായ്
പറയാത്ത മൊഴികൾതൻ മാറാല മൂടിയ
പടിവാതിലും ചാരി ഞാനിരിക്കേ

വെറുതെ പരസ്പരം നോക്കിയിരുന്നു നാം
ഒരു മൗനശിൽപം മെനഞ്ഞെടുത്തു
ഒരു സാഗരത്തിൻ തിരകളുണ്ടാത്മാവിൽ
വിരിയാതെ കൊഴിയുന്ന മൊട്ടുകളും

ഒടുവിലീ തീരം വിട്ടകലെയെങ്ങോ
ഒഴുകുന്നു നാമിരു വഴികളായി
നിനക്കായി ഞാൻ കാത്ത ചെമ്പനീരിൻ
ഇതളുകൾ മങ്ങി കൊഴിഞ്ഞുപോയി

കൺകോണിൽ മിന്നിയ നീർകണത്താൽ
നമ്മൾ കുറിച്ചൊരു കാവ്യവുമായ്
മൊഴിയാത്ത വാക്കിന്റെ നോവിനാലെ
അകലുന്നു നമ്മളീ പെരുവഴിയിൽ

മൊഴികളിൽ നിറയുന്ന മൗനമാകെ
മിഴികളിൽ മഴയായ് പെയ്തൊഴിഞ്ഞു
നിറം വാർന്നു നരയാർന്ന സ്വപ്നങ്ങളും
ചിറകറ്റുവീണു പൊലിഞ്ഞമർന്നു

മിഴിവാതിൽ മെല്ലെ തുറന്നു നോക്കേ
നിഴലായി നീ ദൂരെ മാഞ്ഞു പോയി
മനസ്സിലെ പാട്ടിന്റെ ഈണമായി
നീയിന്നുമോർമ്മയിൽ തങ്ങി നിൽപ്പൂ

ഗോപകുമാർ

അറിയാതെ ഞാൻ നെയ്ത സ്വപ്നങ്ങളും
അകലെ നിലാവിൽ മറഞ്ഞു പോയി
പറയാൻ കൊതിച്ചൊരാ വാക്കുകളെൻ
നെഞ്ചിന്റെ വിങ്ങലായ് മാറിടുന്നു

കാലം കടന്നുപോയ്, ഓർമ്മ മാഞ്ഞു
നീ പോയ വീഥിയിൽ ഇരുൾ പടർന്നു
പറയാത്ത മൊഴികൾതൻ നൊമ്പരങ്ങൾ
പെയ്തൊഴിയാത്തൊരു മാരിയായി

വാചാലമാകാത്ത നിമിഷങ്ങളിൽ
കാലവും നമ്മെ മറന്നുപോയി
മറ്റൊരു ജന്മം പുനർജനിക്കാം
ആ മൗനതീരത്ത് വന്നടുക്കാൻ

ഇനിയൊരു നാളിലാ കാൽപ്പാടു തേടി
അവിടെയാ തീരത്തു നാമണഞ്ഞാൽ
അന്നുമെൻ ഹൃദയത്തിൻ സ്പന്ദനങ്ങൾ
ഈ വരികളും ശ്രുതിമീട്ടി നിൽക്കുമല്ലോ

കൊഴിയുന്ന പൂവുകൾക്കപ്പുറത്തായ്
പുതിയ വസന്തം വിരുന്നിനെത്തും
ഇരുളലകൾ മാറിയാ തീരത്തു നാളെ
പുലർകാല സൂര്യൻ ഉദിച്ചുയരും

പാർവ്വതി പ്രവീൺ

ചിത്രത്തിന് നൽകിയ ചുംബനം

അറിയാമായിരുന്നു ഇനിയും അധിക നാൾ കിടക്കുകയില്ലന്ന്, അവസാനമായി കണ്ടപ്പോഴും അവശനായിരുന്നു ... ചാരുകസേരയിലിരുന്ന് പതിവ് പത്രവായനയിൽ ഒരു ചരമവാർത്ത കണ്ടപ്പോൾ സൗപർണികയുടെ മനസ്സിൽ കുറേ ചിന്തകൾ നിറഞ്ഞു.

ഓഫീസിൽ ആരോ പറഞ്ഞു, രാമകൃഷ്ണൻ സർ ഹോസ്പിറ്റലിൽ ICU ൽ അഡ്മിറ്റാണ്. അപ്പോൾ തന്നേ അന്ന് ലീവ് പറഞ്ഞു, ഓഫീസിൽ നിന്നും ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് ഇറങ്ങി.

മരുന്നിന്റെ ഗന്ധം നിറഞ്ഞ ഇടനാഴികളിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിന്റെ ഏതോ കോണിൽ ഒരു ഭയം കൂടുകൂട്ടിയിരുന്നു. ICU വാതിലിൽ ബന്ധു ജനങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. അവരുടെ മുന്നിലൂടെ കടന്ന് ' രാമുവിന് എങ്ങനെ ഉണ്ട് ?' എന്ന് അറിയുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തെ നിശബ്ദമായി ഒതുക്കി. അന്യയായ്, ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ അവിടെ ഒഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

അൽപസമയത്തിനുശേഷം ICU-വാതിൽ തുറന്നു. കഴുത്തു പൊക്കി എത്തിനോക്കി. ഒരു നിമിഷം മാത്രം അവളുടെ കണ്ണുകൾ ആ കിടക്കയിലേക്ക് പാഞ്ഞു. ക്ഷീണവും വേദനയും തളർത്തിയ ആ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ ചേർത്തു വെച്ചിരുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ഒടഞ്ഞു വീണതുപോലെ തോന്നി. അവൾ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി. ആ നിമിഷം തന്നെ, വർഷങ്ങൾ പിന്നിലേക്ക് മനസ്സ് പാഞ്ഞു.

ആദ്യമായി ഓഫീസിൽ വരാന്തയിൽ കണ്ട നിമിഷം. അന്ന്, ഒരു സാധാരണ കണ്ടുമുട്ടലായി തോന്നിയ ആ നിമിഷം.... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയും ആഴത്തിൽ പടർന്നുപിടിക്കുന്ന ഒരു കഥയുടെയോ വിധിയുടെയോ തുടക്കമാകുമെന്ന് അവൾക്ക് ഒരിക്കലും തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഫയലുകളുടെയും ചർച്ചകളുടെയും ഓട്ടത്തിനിടയിൽ ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ ഓഫീസിൽ ആദ്യമായി ജോയിൻ ചെയ്യാൻ പരുങ്ങലോടെ നിന്ന അവളെ മറ്റു ഓഫീസ് സ്റ്റാഫുകൾക്ക് പരിചയപെടുത്തിക്കൊടുത്ത ഒരു സാധാരണ നിമിഷം മാത്രമായിരുന്നു.പക്ഷെ ചില സാധാരണ നിമിഷങ്ങൾ തന്നെയാണ് ജീവിതത്തെ അസാധാരണ നിമിഷങ്ങളാക്കുന്നത്.

ICU യുടെ തണുത്ത കാറ്റ് പെട്ടന്ന് മുഖത്തോട്ടു അടിച്ചു...അവൾ ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും വീണ്ടും ഇറങ്ങി. ഒന്നും കൂടി കഴുത്തു ഉയർത്തി നോക്കി. അപ്പോഴും ആ വരാന്തയിൽ കണ്ട നിമിഷങ്ങൾ ജീവനോടെ അവളുടെ മനസ്സിൽ തുടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അകത്തു കയറി കാണുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഞാൻ ആരാണ് ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടി കൈവശം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് , അവിടെ നിന്നു.

തിരികെ ബസ്സിൽ കയറി തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഓർമ്മകളുടെ കുറേ ഭണ്ഡാരകെട്ടുകൾ അവർ മനസ്സിൽ പേറിയിരുന്നു. ഒന്ന് അകത്തു കയറി കാണേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന ചിന്ത മനസ്സിൽ വന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. എന്നെ തീർച്ചയായും മറക്കുകയില്ലായിരിക്കും, എത്രയോ പേർ ആ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ വന്നു പോയിക്കാണും. മനസ്സിൽ കടഞ്ഞു വരുന്ന ചിന്തകളിൽ ഞാൻ കാണുമായിരിക്കും. ആ ചിന്തകൾക്കുള്ള അരങ്ങിൽ എനിക്കായ് ഒരു വേദി രാമു വിന്റെ മനസ്സിൽ കാണും....ഞാൻ പൂർണമായും മുങ്ങിപ്പോകാതെ, ഇടയ്ക്കൊരിക്കൽ എങ്കിലും ഒരു ഓർമ്മയായി മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരാറുണ്ടാകുമോ?... ഒരു പാട്ടുകേൾക്കുമ്പോഴോ...ഒരു മഴ പെയ്യുമ്പോഴോ... ഒരു പഴയ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോഴോ... 'സൗപർണിക' എന്ന പേര് ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും രാമുവിന്റെ ഓർമ്മകളിൽ മിന്നിമറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമോ?' ജാലകത്തിലൂടെ പിന്നിലേക്ക് ഓടിമറയുന്ന കാഴ്ചകളിലേക്ക് കണ്ണുനട്ട് അവൾ ചിന്തിച്ചു. ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ ആ ആശുപത്രി കിടക്കുന്ന വ്യക്തിക്കു മാത്രമേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ചിന്തകളും ബസ്സും വീണ്ടും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ജനലിനപ്പുറം നഗരത്തിന്റെ വെളിച്ചങ്ങൾ പിന്നിലേക്കും ഒഴുകിപ്പോയി.

പത്രം വീണ്ടും തുറന്നു. 'രാമു നീ എന്നേ മറന്നു പോയിരുന്നോ? പ്രായത്തിന്റെ തളർച്ചയുണ്ടെങ്കിലും ആ ചരമക്കുറിപ്പിലെ ചിത്രത്തിലേക്ക് അവൾ നോക്കി ഇരുന്നു ചോദിച്ചു . കാറ്റ് പത്രത്തിന്റെ താളുകൾ അല്പം ഇളക്കി, കൂടെ അവളുടെ ഓർമ്മകളെയും. അന്ന് കണ്ട ആ ക്ഷീണിച്ച മുഖം, ഒരുനാൾ ഒരു ചരമക്കുറിപ്പിന്റെ താളിൽ ഓർമ്മയായി മാത്രം അവശേഷിക്കുമെന്ന് അവരും അന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വർഷങ്ങളുടെ പിറകിലേക്ക് അവൾ വീണ്ടും പോയി.

ഒരു ശാന്തമായ മുഖം ...ഗാംഭീര്യമുള്ള ഒരു ശബ്ദം. നർമ്മം നിറഞ്ഞ സംസാരം. ഓഫീസിലെ ജോലികൾക്കിടയിലൂടെ ആ പരിചയം പതുക്കെ നോട്ടമായും പിന്നേ നോട്ടങ്ങൾ സൗഹൃദമായും വളർന്നു .... ടീ ബ്രേക്കുകൾ രണ്ടുപേരും കാത്തിരിക്കുന്ന ഇടവേളകളായി മാറി തുടങ്ങി. ആദ്യം ജോലിപരമായ സംസാരങ്ങൾ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ...പിന്നേ അതിരുകൾ കടന്നു, എന്തും സംസാരിക്കുവാൻ, എന്തും പറയുവാൻ പറ്റുന്ന സൗഹൃദമായി മാറി. കാണുന്ന കാഴ്ച്ചകൾ, സിനിമകൾ, കേൾക്കുന്ന പാട്ടുകൾ, വായിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ, കുട്ടിക്കാല ഓർമ്മകൾ, കുടുംബവിശേഷങ്ങൾ, സ്വപ്നങ്ങൾ, യാത്രകൾ, ഇഷ്ടങ്ങൾ അനിഷ്ടങ്ങൾ എല്ലാം ആ സംസാരങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു . ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ ചെറിയ ഏടുകൾ ഓരോന്നോരോന്നായി പറഞ്ഞും കേട്ടും ....സൗഹൃദം വളർന്നു. ചില മനുഷ്യരുണ്ട്. അവർ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത് വലിയ സംഭവങ്ങളിലൂടെയല്ല. പതിവ് ദിവസങ്ങളിലൂടെ, സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ, അറിയാതെ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു ഇടംപിടിക്കുന്നത് .....ഒരുദിവസം പോലും മിണ്ടാതിരിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിൽ ആ സൗഹൃദം നന്നായി പൂത്തുലഞ്ഞു. ചില വസന്തങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ് ..പേരിടാൻ മറന്നു പോകുന്ന പൂക്കളായി നിറയും.

ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങി ...സ്ഥലമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നവരുടെ ഇടയിൽ അവരുടെ പേരുകൾ വന്നു. എവിടെയോ നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ എന്ന വേദനയുടെ ഭയം വന്നു... അങ്ങനെ സംസാരങ്ങൾക്കിടയിൽ കല്യാണം എന്ന ചിന്ത കടന്നുവന്നു. ആദ്യം അത് ഒരു തമാശയാണോ അതോ കാര്യമായാണോ ? എന്നു പോലും ചിന്തിച്ചു. ചിന്തിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം ..പരസ്പരം ഇത്രയും അറിയുന്നവർ പിന്നീട് കൂടെ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നഷ്ടബോധങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. പക്ഷെ കാര്യമായാലും അനുകൂലമായ മനസ്സിൽ ചില അനൂകൂലമല്ലാത്ത വാക്കുകൾ കൂടിയും കയറിവന്നു. സ്വന്തമാകുന്നു എന്ന തോന്നൽ വന്നപ്പോൾ, അവകാശബോധവും പരിമിതികളും വിലക്കുകളും അവരുടെ സൗഹൃദത്തിനിടയിൽ പതുക്കെ പതുക്കെ ഇടംപിടിച്ചു. ചില യാഥാർഥ്യ ബോധങ്ങൾ , തീരുമാനങ്ങൾ, നിബന്ധനകൾ കയറി വന്നു. പരസ്പരം അറിയുന്നവർ തമ്മിലുണ്ടായ, അന്നുവരെ സംസാരങ്ങളിലിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു അവകാശബോധം അവരിൽ പ്രകടമായി. ഒരേ താളത്തിൽ ശ്രുതിമീട്ടിയ വാക്കുകളുടെ താളം അപശ്രുതിയിൽ ഒഴുകിത്തുടങ്ങി. അത് വരെ സ്വാഭാവികമായി ഒഴുകിയിരുന്ന സൗഹൃദം അന്നുമുതൽ എവിടെയോ വച്ച് നിശ്ശബ്ദമാകാൻ തുടങ്ങി. മുമ്പ് മണിക്കൂറുകളോളം സംസാരിച്ചിരുന്നവർക്ക് ഇടയിൽ അപ്പോൾ ചെറിയ മൗനങ്ങൾ വളർന്നു. പറയാനുള്ളത് ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പറയാതിരിക്കാൻ രണ്ടുപേരും പഠിച്ചു. ...പിരിയാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു, എങ്കിലും അവർ ദൂരങ്ങളിലേക്ക് അകലുകയായിരുന്നു . പിന്നീട് വന്ന സ്ഥലമാറ്റങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഒരു നഷ്ടബോധത്തെയും പേറിയുമില്ല. ജീവിതം പതുക്കെ രണ്ടുപേരുടെയും ഇടയിൽ ഒരു നിശ്ശബ്ദ ബന്ധം വരച്ചിട്ടു. ഓർമ്മകളുടെ വേലിയേറ്റക്കുറച്ചിലുകളുടെ ഇടയിൽ അവൾ വീണ്ടും ആ ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നു മയങ്ങി. ആ അടച്ച കണ്ണുകളുടെ ഇരുട്ടിൽ പോലും, ഒരു പേര് മാത്രം മിന്നിമറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു 'രാമു'.

ചരമകുറിപ്പിൽ അവൾ വീണ്ടും നോക്കി, 'രാമു നീ എന്നേ മറന്നു പോയിരുന്നോ?' ഉത്തരം ഇനി ഒരിക്കലും കേൾക്കാനാവാത്ത ദൂരത്തേക്ക് അദ്ദേഹം യാത്രയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാലും ആ ചോദ്യത്തിനുത്തരം അറിയാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പത്രത്തിലെ ആ മുഖം അവളെ നോക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. അവൾ ആ മുഖത്തു വിരലുകൾ കൊണ്ട് ഒന്നു തൊട്ടു. മനസ്സിൽ മാത്രം സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്ന ഒരു ചുംബനം ആ ചിത്രത്തിന് കൊടുത്തു, അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

മറക്കാൻ മനസ്സ് അനുവദിച്ചില്ല, വെറുക്കാൻ ഹൃദയം സമ്മതിച്ചില്ല, മറക്കാനാവാത്തത്ര പ്രിയപ്പെട്ടതും, സ്നേഹിക്കാനാവാത്തത്ര അകലെയുമായ ഒരു ബന്ധം... ഓർമ്മകളുടെ ഇടവഴികളിൽ മാത്രം ജീവിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടൊരു അധ്യായംപോൽ ഒരു ബന്ധം, അല്ല , ഇടക്കിടക്ക് ചെറിയ നീറ്റൽ തരുന്ന ഒരു മുറിവ് പോലെ ഒരു ബന്ധം. അവൾ പത്രത്തിലെ ആ താൾ ആർക്കും ഇനിയും പങ്കുവെക്കുവാൻ കൊടുക്കാതെ, വിലക്കുകൾ ഇല്ലാതെ, പരിമിതികളില്ലാതെ, ഒരു അവകാശ ബോധത്തോടെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തു പിടിച്ചു, പതുക്കെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

The Secret Cabinet

Aashirya

My sister and I went up into the attic, where there was a secret cabinet door. We always wondered what was behind it.

One day, my sister tried to open the cabinet door using both her birthday key and mine. Suddenly, the cabinet door snapped open!

My sister and I looked inside and discovered a hidden pathway that led to a cave. We carefully walked through the pathway and heard a strange noise coming from deep inside the cave.

Bravely, my sister called out, “Hello? Is anybody in here?”

Suddenly, a dragon appeared, breathing fire! But when we looked closer, we saw that the dragon’s scales were filled with all the colors of the rainbow.

“What is your name?” we asked.

“My name is Aurora,” the dragon replied.

“How did you get trapped in this cave?” my sister asked.

Aurora sighed and said, “Once upon a time,

I lived in a beautiful place called the Rainbow Forest. One day, a wizard came to the forest and cursed me. He said that I would never see the light of day again.”

My sister thought for a moment and said, “How about we make a deal? We’ll help you break the curse, and then you can be free.”

“Okay!” said Aurora.

Together, we searched the cave and found a spell that could break the curse. With Aurora’s help, we said the magic words, and the curse disappeared in a flash of light.

Aurora flew up to the surface and saw the sunshine for the first time in many years.

Later, Aurora brought us back home and said, “Thank you for helping me. I’ll never forget you, and I hope to see you again someday.”

We waved goodbye as Aurora soared into the sky.

ONAM MELA 2025

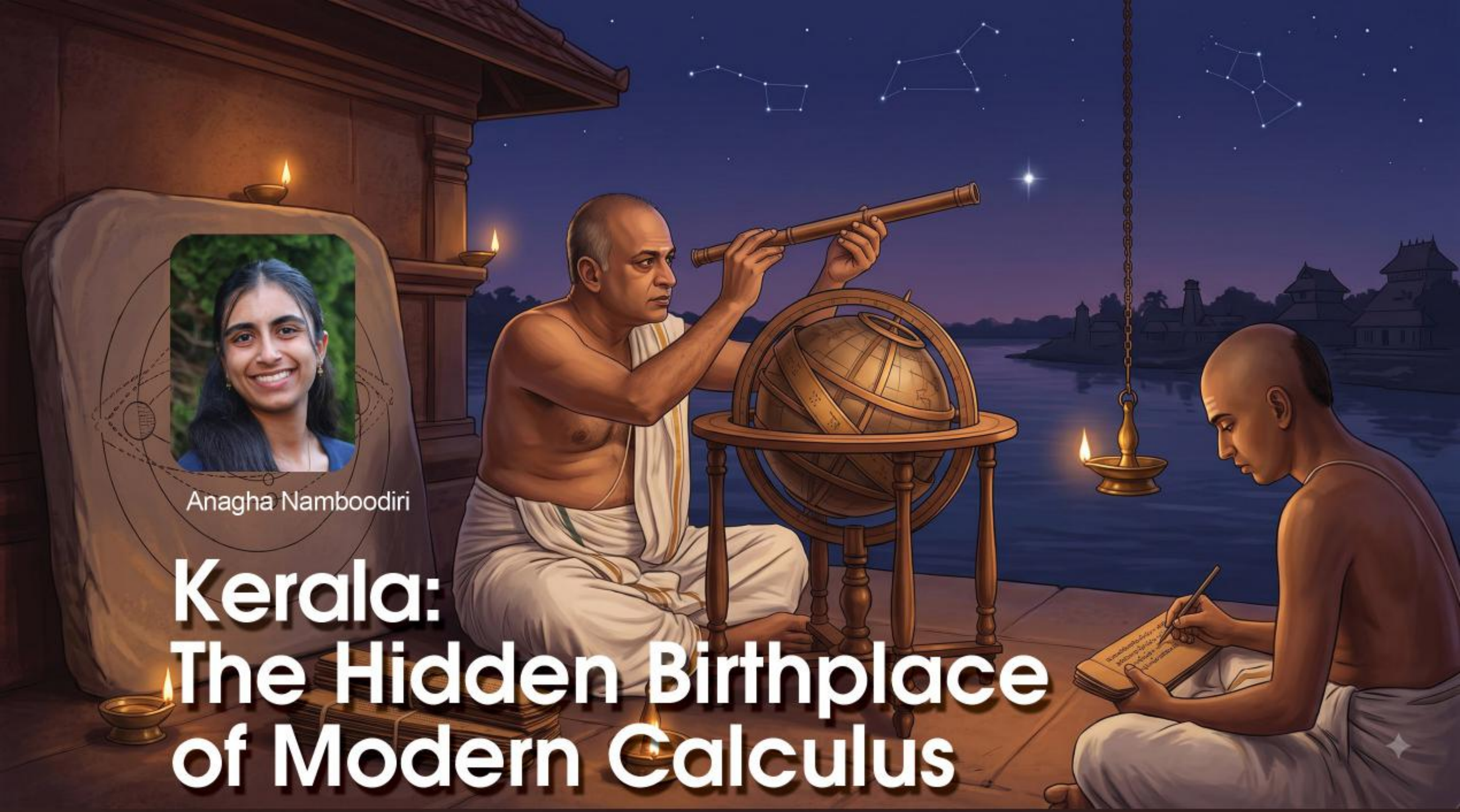

Anagha Namboodiri

Kerala: The Hidden Birthplace of Modern Calculus

Long before universities and global networks of scholars, a mathematician in a small Kerala village was quietly laying the foundation for modern calculus. Over six centuries ago, Sangamagrama Madhava became the first to accurately approximate the first eleven digits of pi using calculus. His discoveries were groundbreaking for the time period. Yet, you won't find his name in most textbooks.

Madhava was one of the first scholars in a tradition of mathematics and astronomy scholarship that flourished in Kerala from the 14th to 16th centuries. This age of prosperity was known as the Kerala School of Astronomy and Mathematics. Working in temple-villages in the lower basin of Bharatapuzha such as Alattiyur, Trikkandiyur, and Triprangode, the Kerala School was a lineage of mathematicians and astronomers from Kerala who built a deep understanding of advanced mathematical concepts, building upon work done by Indian mathematicians such as Aryabhata and Bhaskara in the 5th to 7th centuries.

Key figures in the School included Sangamagrama Madhava, Paramesvara, Nilakantha Somayaji, and Jyesthadeva. Both mathematicians and astronomers, their work was motivated by a desire to understand planetary motions, celestial bodies, and eclipses. In order to grasp these astronomical concepts, they delved into advanced mathematics and formed the foundational theories of modern calculus, pioneering new discoveries and formulas entirely independently from European mathematicians and scholars.

Despite their incredible contributions to the fields, little is known about the scholars in this lineage. Much of their work was recorded on palm leaf manuscripts, handed down from guru to shishya. As time passed, much of their work and the information available about the scholars was lost. Further, as true scholars, these mathematicians and astronomers rarely wrote about their own lives, so information about their origins and life is available only due to the writings of their students.

Still, historians have worked to piece together understandings of these scholars' lives. Much of this understanding is built from manuscripts donated by Kerala families and found in the Oriental Research Institute & Manuscripts Library in Kerala, one of India's largest manuscript libraries. As Keralites, it is crucial that we recognize these scholars and take pride in their Kerala origins as their work and discoveries paralleled, and often preceded, celebrated scholars in Europe.

Sangamagrama Madhava lived from approximately 1350 to 1420-30. His origin city in Kerala is largely debated; Madhava referenced "Ilannippalli," as his residence. Though an exact home with this name no longer exists in Kerala, houses with similar names exist in a town called Irinjalakuda in central Kerala. The term, "Sangamagrama," however, points to his hometown being a town called Kudallur, since the Sanskrit translation of Kudallur is Samgamagrama. Either way, Sangamagrama Madhava's Kerala origin is undisputed.

One of Madhava's most notable discoveries was the infinite series expansions for trigonometric functions, later known as the Madhava series, a key discovery to later advancements in calculus. Further, Madhava discovered the Madhava-Leibniz series, the infinite series for pi/4. Credited alongside well-known European Gottfried Wilhelm Leibniz, these infinite series allowed Madhava to calculate the value of pi.

Madhava was one of the first to use series to arrive at the value of pi; centuries later, Isaac Newton independently arrived at the same method and it came to be known as calculus. Outside of mathematics, Madhava was known to later astronomers as "Golavidwan", or the "Master of Spherics." He developed a procedure for astronomers to easily calculate the true position of the moon every 36 minutes, an incredibly valuable calculation for time-keeping and eclipse prediction.

Vatasseri Paramesvara Nambudiri was another key mathematician and astronomer in the Kerala school. Sangamagrama Madhava's disciple, he was born in Vatasseri illam in Alathiyur and lived from the late 14th to early 15th centuries.

Paramesvara is known for his observational astronomy. Carefully tracking solar and lunar eclipses over a 55-year period, his records were able to refine eclipse prediction and disprove previous astronomical theories. Much of the work done by scholars of the Kerala School was observational; without the ease of access to the information and observational technology we have today, meticulous monitoring of the night sky laid the basis of their understanding.

Paramesvara also formed the geometric rule for calculating the radius of a circle circumscribing a cyclic quadrilateral. He used this formula key to model planets' and celestial bodies' paths. It also allowed him to simplify the math required to predict intersection points during solar and lunar eclipses.

The next key figure in this lineage was Nilakantha Somayaji. Born in Trikkantiyur in 1444, Nilakantha learned astronomy from Damodara, Paramesvara Nambudiri's son, and considered Paramesvara to be his supreme guru.

Nilakantha Somayaji's most notable discoveries were in the field of astronomy. In his most famous work, Tantrasamgraha, Nilakantha wrote revisions on the existing planetary model, formulating a new, more accurate equation for the centre of Mercury and Venus. This equation remained the most accurate in the world for at least two centuries. Astonishingly, Nilakantha's work also supported a partly heliocentric model, where Mercury, Venus, Mars, Jupiter and Saturn orbit the sun. Decades before the first heliocentric theory was published in Europe, his models were revolutionary for the time period.

The next in the line of scholars, Jyesthadeva played a central role in the Kerala school. Jyesthadeva was a disciple of Paramesvara Nambudiri's son, Damodara, and also later learned from Nilakantha Somayaji. He lived in the 16th century, likely from around 1500 to 1575. Besides these dates, very little is known about Jyesthadeva's life and origins.

Ironically, despite the sparse information known about Jyesthadeva himself, much of our understanding of work done by Sangamagrama Madhava, Paramesvara, and Nilakantha Somayaji, is owed to Jyesthadeva. Jyesthadeva's key work, the Yuktibhasa, is a collection of proofs and rationales of the discoveries of previous mathematicians and astronomers in the Kerala School. For example, the Yuktibhasa describes Madhava's series in great detail. The Yuktibhasa includes incredibly advanced mathematical concepts. Notably, it is believed to contain derivations of Taylor and infinite series expansions, foundations for the study of calculus.

The Yuktibhasa is also novel because of the way it was written. Previous works were all written in Sanskrit verse; in contrast, Jyesthadeva's was written in Malayalam prose, a pioneering shift which all succeeding works in the Kerala school followed. Centuries ago, these scholars were able to develop some of the most advanced mathematical concepts of their time. No access to outside information, no universities, and in Madhava's case, no direct teacher, and yet, their work formed the first developments in modern calculus.

These four scholars were only a few of the greatest mathematicians and astronomers in the Kerala School. Their work came centuries before well-known and largely-credited discoveries in Europe, and are only just beginning to receive the credit they are owed.

Historians are slowly piecing together the little information we have to form an understanding of these brilliant scholars' lives. Their names rarely appear in textbooks or often even history books, meaning a large proportion of Keralites are entirely unaware of their work.

Names like Sangamagrama Madhava and Nilakantha Somayaji should be as recognizable as Adi Shankarachary and Raja Ravi Varma. Today, it is up to us to honor their legacies, cement their place as household names and as sources of pride for the people who share their home state.

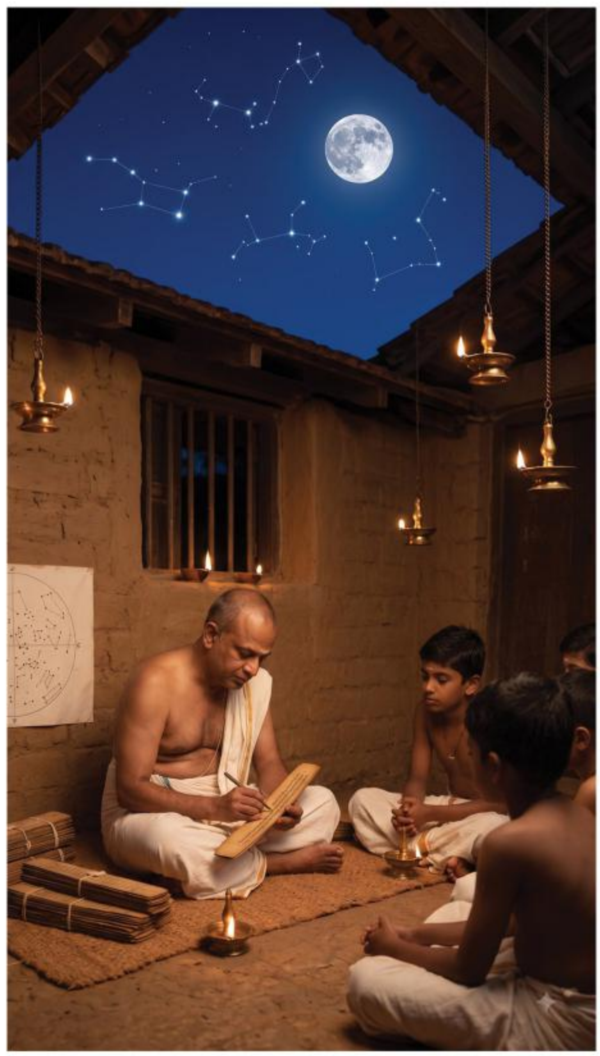

ONAM MELA 2025

ഒരു താത്വിക അവലോകനം

മേരി ജെയിംസ്

ഈ മലയാള സിനിമ ഡയലോഗ് നമ്മളെ ഒക്കെ വളരെ അധികം ചിരിപ്പിച്ചു ചിന്തിപ്പിച്ച 'സന്ദേശം' എന്ന സിനിമയിലെ ശങ്കരാടി അവതരിപ്പിച്ച ആകർഷണമാർന്ന ഡയലോഗ് ആണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കും ഞാനെന്താണ് ഈ തലക്കെട്ട് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒന്നുമില്ലപ്പാ, നിങ്ങളുടെ ഒക്കെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കണം. അത്ര തന്നെ.

നമ്മുക്കെല്ലാം പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു ഹാസ്യ താരമാണ് 'സലിംകുമാർ'. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട് നമ്മളെയെല്ലാം അതീവ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തി.. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിൽ എന്നെ ഏറെ ആകർഷിച്ചത് നല്ലൊരു മനുഷ്യനാവുക എന്നുള്ള ആഹ്വാനമായിരുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാം നൈമിഷികമായ ജീവിതത്തിൽ നല്ലൊരു മനുഷ്യനായി ജീവിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നമ്മൾ മറ്റുള്ളവരെ നോവിക്കുന്നത്, നമ്മളും മരണത്തിലേക്കുള്ള പാതയിലാണെന്നു മറന്നു പോകുമ്പോളാണ്.

ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ ശരിയാണല്ലേ? ജനനം എന്നൊരു ബിന്ദുവിൽ നിന്ന് മരണം എന്നുള്ള മറ്റൊരു ബിന്ദുവിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്ര. അതിനിടയിൽ കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ. എങ്കിലും നമ്മളും എന്തോ ഒരു ഓട്ടത്തിലാണ്. എന്തൊക്കെയോ വെട്ടി പിടിക്കുവാനും, എന്തൊക്കെയോ കാട്ടി കൂട്ടുവാനുമുള്ള നെട്ടോട്ടം.. അതിനിടയിൽ ആർക്കെങ്കിലും മുറിപെട്ടോ, നോവിച്ചോ എന്നൊക്കെ നോക്കുവാൻ എവിടെ സമയം.

അലക്സാണ്ടർ ദി ഗ്രേറ്റ് തന്റെ മരണത്തിൽ പെട്ടിയുടെ പുറത്തേക്കു രണ്ടു കൈകളും തുറന്നു വെക്കാൻ തന്റെ പരിചാരകരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആരോഗ്യവും സമ്പത്തും ഉള്ളപ്പോൾ അവസാന കാലം നമ്മൾ ഒന്നും കൂടെ കൊണ്ട് പോകുന്നില്ല എന്ന് മറന്നു പോകുന്നു..

ദേശാന്തരങ്ങൾ താണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുന്ന നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ഈ ഭൂമി എന്ന വലിയ ദേശത്തെ താൽക്കാലിക വാസക്കാർ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ തന്നെ എല്ലാവരോടും സന്തോഷവും സമാധാനത്തിൽ പങ്കു വെക്കലിലൂടെ ജീവിക്കാൻ കടമയുണ്ട്. അപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാവും. പിന്നെ എന്താണ് ജീവിതത്തിന്റെ അർഥം. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ ആഗ്രഹ സഫലീകരണം ആണ് ജീവിതം.

അത് കട്ടൻ ചായയുമായി ഇളം മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ജോൺസൻ മാഷിന്റെ ഗാനം കേട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സായാന്ഹമാകാം, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടു എഴുതുന്ന ചെറു ലേഖനം ആകാം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നല്ല യാത്ര കുടുംബത്തോടൊപ്പം പോകുന്നതും ആവാം. സത്യം പറഞ്ഞാൽ, എഴുതാൻ ആഗ്രഹമുള്ള ആളാണ് ഞാൻ, അത് പോലെ തന്നെ വായിക്കാനും.. എന്നിരുന്നാലും മാഷെ, കല്യാണ ശേഷം ഒരു ബുക്ക് തികച്ചു വായിക്കാനോ, അതോ ഒരു വരി എഴുതാനൊ സമയം ഇല്ലായിരുന്നു.

പക്ഷെ ഈ കൊല്ലം അതിനൊരു മാറ്റത്തിനുള്ളതു ആയിരുന്നു.. എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്യവും കഴിയാൻ കാത്തിരിക്കാതെ ഒരു പേജ് എങ്കിലും ബുക്ക് വായിക്കാനുള്ള ശ്രമം. ആ എളിയ ശ്രമത്തിനു വിജയം കണ്ടു. ഇന്ന് രാത്രി ഒരു പേജ് വായിക്കണം. നാളെ ഒരു വരി എഴുതണം. അത്രമതി ജീവിതം ജീവിച്ചു തുടങ്ങാൻ.

നമ്മുടെ സന്തോഷം നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്യമാണ്. നമ്മൾക്കായി കുറച്ചു നേരം ഒരു ദിവസം ഒന്ന് മാറ്റി വെച്ച് നോക്കിക്കേ.. ഡോപ്പാമിൻ ഒക്കെ താനെ ഉണ്ടാവുന്നത് കാണാൻ

ശങ്കരാടി പറഞ്ഞത് പോലെ 'താത്വികമായ ഒരു അവലോകനമാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.' ജീവിതവും അങ്ങനെ തന്നെ വലിയ വലിയ കാര്യങ്ങൾ അല്ല, ചെറിയ ചെറിയ നിമിഷങ്ങൾ ആണ് നമ്മളെ ആത്മീയമായും ഭൗതികമായും സമ്പന്നരാക്കുന്നത്.

JINGLE BELLS

2025

The Witch

My silent heart beats more rapidly each time I think of that dark, ominous figure in the distance.

I was twelve years old when I first went to meet my cousin Latha because of a letter I got from her. Behind her home, there laid a beautiful paddy field. At first glance, it might seem like a joyful place to spend the day, but only I know what I saw there that evening. I will never see a paddy field in Kerala the same way again.

"Vijaya, welcome!" Latha greeted me warmly. I smiled softly and embraced her.

"How are you, chechi?" I asked sweetly.

"I've never been better!" she exclaimed. "Come, let's go to the paddy fields!"

I nodded eagerly, but little did I know that this would become the most terrifying decision I would ever make.

The sun gleamed above us as we sprinted across the bright green grass. Frogs croaked while birds fluttered overhead, creating a lively symphony. I danced with the wind and listened to the gentle sound of a stream flowing nearby. Tiny silver fish darted through the clear water as Latha and I cupped our hands together, trying to catch them.

Suddenly, the sky darkened. The sunshine hid behind thick clouds as if something was approaching. In an instant, the atmosphere changed, and the paddy fields felt unfamiliar. Rain began to pour. The frogs croaked louder, and something slippery slid between my feet. The slimy touch sent a chill racing down my spine. A snake passed by. I shuddered.

Aadya

Latha glanced at me and whispered quietly, “Have you heard of the yakshi?”

I shook my head.

In a hushed voice she explained, “Legend says that when the skies darken like this, the yakshi is near. They say she stands by the window of a distant house, her long black hair covering her face, waiting for children who wander too far.”

I chuckled nervously,“You’re joking… right?”

But inside, my stomach twisted with fear. That was when I noticed an old cottage nearby, a lonely cottage. Dark. Mysterious.

My heart pounded as shadows moved between the rice plants. The croaking frogs grew louder, almost angry. Somewhere close by, I heard footsteps splashing in the water, but when I turned around, no one was there. I grabbed Latha’s hand, my fingers trembling. We were lost.

Then I saw it.

A figure stood near the distant house. Tall. Still. Too still. For a moment, I was certain it was the yakshi. My breath caught in my throat, and I couldn’t move. The wind pushed the figure’s long hair forward, hiding her face. Beside me, Latha began to cry softly.

We ran.

Mud clung to our feet as we stumbled through the flooded field, calling out for help. My lungs burned, and tears blurred my vision. Just when I thought we would never escape, we heard familiar voices. People from the village were searching for us with umbrellas and torches.

“Latha! Vijayalekshmi!” they hollered.

When we were finally found, soaked and shaking, the paddy field no longer felt magical.
It felt dangerous.

Even now, whenever I think of the rain, the dark fields, and that distant house, my heart begins to race. I still don’t know what I truly saw that evening, but I know one thing for sure: fear grows strongest when imagination takes over.

Graduates 2026

Anagha Namboodiri

Northwest High School graduate
Pursuing International Relations
at Georgetown University School of Foreign Service

Ahalya Bernard Srambical

Richard Montgomery High School Graduate
Pursuing Neuroscience (pre-med)
at Case Western Reserve University

Dhyaan Vijily

Graduating from Marriotts Ridge
Pursuing Electrical Engineering
at University of Maryland College Park

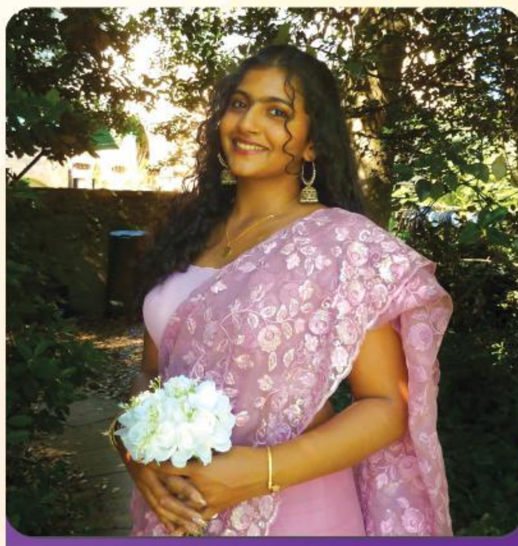

Dhwani Menon

Thomas Jefferson graduate
High School for Science and Tech
Pursuing Business Analytics at
George Mason University

Graduates 2026

Dhruv Sudhish Chemmur
Mount Hebron High School Graduate
Pursuing Electrical Engineering
at Virginia Tech

Ishan Farook Palapra
Chantilly High School graduate
Pursuing Physics at
George Mason University

Joyce Biju
Glenelg High School Graduate
Pursuing Biology at University
of South Florida.

Parvathi Pullanchodan
Graduating from University of Virginia
College of Arts and Sciences
Pursuing Masters in Public Health at
University of Virginia School of
Medicine Department of Health Sciences

Graduates 2026

Rohan Krishnan
Clarksburg High School Graduate
Pursuing Mechanical Engineering
at University of Maryland

Rishabh Nambiar
Howard High School Graduate
Pursuing Biomedical Sciences at
Lock Haven University, Pennsylvania.
Rishab is also a student-athlete for
LHU men's soccer team.

Samar Edakoth
Atholton High School Graduate
Pursuing Bachelor of Science in
Architecture at Temple University

Shriya Rejeesh
Graduating from University of Maryland
with a Bachelor of Science in Public
Health Science, and received her
Gemstone Honors Program Citation.
Pursuing into Bioinformatics

Graduates 2026

Sanjay Mavalli

Glenelg High School graduate
Pursuing Computer Science and Mathematics at Georgia Tech

Tanishq Punnackal

Atholton High School Graduate
Pursuing Materials Science and Engineering at University of Maryland

Vismaya Vasanth

Graduated from Northeastern University with Masters in Behavior Analysis
Working as a BCBA at Verbal Beginnings in DC area

കായികമേള
SPORTS FEST

NO PANIC VOLLEYBALL
Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington
കായികമേള
SPORTS FEST
KCSMW SPORTS
CHAMPIONS
KCSMW Kayikamela

Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington
കായികമേള
SPORTS FEST
CHAMPIONS
KCSMW Kayikamela

Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington
കായികമേള
SPORTS FEST
KCSMW SPORTS
RUNNER-UP
KCSMW Kayikamela

Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington
കായികമേള
SPORTS FEST
KCSMW SPORTS
RUNNER-UP
KCSMW Kayikamela

കായികമേള
SPORTS FEST
KCSMW SPORTS

Kerala Cultural Society of Metropolitan Washington
കായികമേള
SPORTS FEST
CHAMPIONS
KCSMW Kayikamela

HAPPY

Onam

Onam Greetings from

Dr.Babu Stephen

THOOLIKA 2026 IS A FREE PUBLICATION